

ΠΙΝΑΚΑΣ

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 2^{ΟΥ} ΓΕΛ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

2ο ΓΕΛ Αμαρουσίου
"Ανοιχτό σχολείο".
Οι δράσεις του
σχολείου μας.

- Ταξίδι στο Cern & στην Βιέννη
- Επίσκεψη στην έκθεση Van Gogh
- ΙΟΑΣ
- Συνέδριο Βιοηθικής

>> ΣΕΛ. 05-09

Ο τόπος μας

- Σπαθάρειο Μουσείο Θεάτρου Σκιών
- Μουσείο Τσαρούχη
- Άλσος Συγγρού

>> ΣΕΛ. 03-04

Εκπαίδευση

- Ο Αναλφαβητισμός Σήμερα
- Παγκόσμια ημέρα Ελληνικής Γλώσσας

>> ΣΕΛ. 10-11

Επιστήμη

Βιοηθική & Τεχνητή Νοημοσύνη

- (Επι)στροφή στον άνθρωπο
- Ζυγωτό καλεί ανθρωπότητα

>> ΣΕΛ. 12

Δεν είσαι

μόνος!

Κοινωνικός αποκλεισμός...

Στο σχολικό περιβάλλον, η βία μπορεί να πάρει πολλές μορφές: σωματική, λεκτική, ψυχολογική ή ακόμη και διαδικτυακή.

>> ΣΕΛ. 13

Πολιτισμός

- Συνέντευξη από τον Ναό του Ποσειδώνα
- Προτάσεις για ταινία ή βιβλίο

>> ΣΕΛ.17-18

Περιβάλλον

- Η Πάρνηθα εκπέμπει SOS Δεντροφύτευση
- Διαγωνισμός ανακύκλωσης
- Eco-Schools: Το Αειφόρο Σχολείο στα "Ψηλά Βουνά"

>> ΣΕΛ. 19-20

Κοινωνία

- Βία
- Αθλητισμός
- Πόλεμος
- Αμβλώσεις
- Τέμπη 2026

>> ΣΕΛ. 13-16

Ένα βήμα έκφρασης και ευθύνης

Με ιδιαίτερη χαρά, σας παρουσιάζουμε τη μαθητική μας εφημερίδα, μία πρωτοβουλία που ξεπρόβαλε από τον ενθουσιασμό, τη δημιουργικότητα και τη διάθεση συμμετοχής των μαθητών και των μαθητριών μας. Η ανταπόκρισή τους ήταν πραγματικά συγκινητική. Με υπευθυνότητα και μεράκι αγκάλιασαν την ιδέα και δούλεψαν συλλογικά, ο ένας δίπλα στον άλλον, αποδεικνύοντας στην πράξη πως η νέα γενιά έχει φωνή, άποψη και ουσιαστική παρουσία.

Η εφημερίδα αυτή, στην ουσία, είναι ένας χώρος ελεύθερης έκφρασης. Μέσα από τα κείμενά τους οι μαθητές μοιράζονται σκέψεις, προβληματισμούς, εμπειρίες και όνειρα. Αναδεικνύουν όσα τους προκαλούν χαρά και αισιοδοξία, αλλά και όσα τους βαραίνουν, σε έναν κόσμο που αλλάζει διαρκώς, και γρήγορα. Ως σχολική κοινότητα, στεκόμαστε με ευαισθησία και ενσυναίσθηση απέναντι στα κοινωνικά ζητήματα της εποχής μας. Δεν μπορούμε να μένουμε αδιάφοροι μπροστά στη βία, την αδικία και τον πόλεμο. Μέσα από την παιδεία, τον διάλογο και τη συνεργασία επιδιώκουμε να καλλιεργούμε αξίες όπως ο σεβασμός,

η αλληλεγγύη και η ειρηνική συνύπαρξη. Η μαθητική μας εφημερίδα φιλοδοξεί να αποτελέσει ένα βήμα σκέψης, υπευθυνότητας και ελπίδας.

Παράλληλα, μέσα από τις σελίδες της αναδεικνύεται και ο τόπος μας, το Μαρούσι, ο χώρος όπου οι μαθητές μας γεννήθηκαν, μεγάλωσαν και σιγά-σιγά διαμορφώνουν την ταυτότητά τους. Η τοπική ιστορία, ο πολιτισμός και οι άνθρωποί της αποτελούν ζωντανό κομμάτι της εκπαιδευτικής μας διαδρομής.

Η πόλη μας, το Μαρούσι, ήταν ένας από τους δώδεκα δήμους της Αττικής που ίδρυσε ο Κέκροπας και φημιζόταν για το λάδι και το κρασί του. Στην περιοχή τελούνταν από την αρχαιότητα τα «Αμαρύσια», αγώνες προς τιμήν της Αμαρυσίας Αρτέμιδος, που θεωρούνταν περιφερειακοί Ολυμπιακοί Αγώνες. Κάθε άνοιξη συγκεντρώνονταν αθλητές από πολλές περιοχές της Ελλάδας και συμμετείχαν όχι μόνο σε αθλητικούς αλλά και σε μουσικούς, χορευτικούς ακόμη και αγώνες οиноποσίας, προβάλλοντας το ιδανικό της ειρήνης και της συναδέλφωσης.

Έτσι, η δημιουργία του σύγχρονου Ολυμπιακού Σταδίου για τους Αγώνες «Θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες 2004» στο Μαρούσι συνδέει συμβολικά το παρελθόν με το παρόν, συνεχίζοντας μια μακραίωνη αθλητική παράδοση στην ίδια περιοχή. Στη θέση αρχαίων ιερών ανεγέρθηκαν σημαντικοί βυζαντινοί ναοί, όπως η Παναγία Νερατζιώτισσα εξ ου και η στάση μετρό Νεραντζιώτισσα. Κατά την διάρκεια της τουρκοκρατίας οι κάτοικοι υπέστησαν δοκιμασίες, αλλά συμμετείχαν ενεργά στην Επανάσταση του 1821 και στην απελευθέρωση της Αθήνας, αποδεικνύοντας τη διαχρονική ιστορική σημασία της περιοχής.

Η παρούσα προσπάθεια δεν είναι απλώς μια έκδοση είναι μια παιδαγωγική πράξη. Είναι η απόδειξη ότι το σχολείο μπορεί να είναι χώρος δημοκρατίας, όπου όλοι έχουν φωνή, δημιουργίας, διαλόγου και ουσιαστικής συμμετοχής. Θερμά συγχαρητήρια σε όλους τους μαθητές και μαθήτριες που συνέβαλαν σε αυτήν την όμορφη προσπάθεια. Καλή ανάγνωση!

Με εκτίμηση,

Οι Υπεύθυνες Καθηγήτριες της Συντακτικής Ομάδας

Γεωργιάδου Αθηνά, Πάντα Μαρία

Ομάδα αρχισυνταξίας μαθητών	Ελευθέριος Έξαρχος, Ασπασία Καραγιάννη, Έλενα Νικολοπούλου
Συντακτική Ομάδα μαθητών	Ιάσωνας Αγγελίδης, Άννα Αλεξοπούλου, Δήμητρα Αποστόλου, Ιωάννα-Αρετή Αυδή, Σταυρούλα Γάτση, Ιωάννα Γκιούρα, Ζωή Μάργκοτ Γρανίτσα, Ελευθέριος Έξαρχος, Κυπριανή Σταυρούλα Ζαφειροπούλου, Βαρβάρα Ζυγούνα, Ασπασία-Τσαμπίκα Καραγιάννη, Αμάντα Κόλα, Βανέσα Κρέκα, Μυρτώ Λουκή, Καλλίστη Μαλισιόβα, Μαρία Μάρτη, Νεφέλη Μπόρεγκαρντ, Πέτρος Μπουφέας, Μαρία Νικολάου, Έλενα Νικολοπούλου, Φαίδρα Νούνεση, Κίμπερλι Παναγιώτη, Τερψιχόρη Πανταζή, Αλίκη Περδικούρη, Θεοδώρα Πιττόγλου, Βαλέρια Σιώτου, Ελευθερία Σουλιώτη, Στέφανος Φουστάνια, Αγγελική Χρήστου.
Σχεδιασμός εντύπου	Βαλέρια Σιώτου
Υπεύθυνες καθηγήτριες	Γεωργιάδου Αθηνά, Πάντα Μαρία

Στη σκιά του Μαυρομάτη

Χρήστου Αγγελική

Όταν ακούς το όνομα **«Καραγκιόζης»**, ίσως σκέφτεσαι τον υποτιθέμενο άδικο θάνατο, σύμφωνα με τον μύθο, του πρωτομάστορα από την Προύσα, του οποίου η διάθεση για αστεία, του κόστισε τη ζωή απέναντι στον Πασά της περιοχής. Ωστόσο στα χέρια του συνεργάτη του, του Χατζηαβάτη, μια χάρτινη φιγούρα απαθανάτισε τη μνήμη του μέσα από το πανί και το φως.

Ή ίσως σκέφτεσαι τον έλληνα από την Ύδρα, τον Γ.Μαυρομάτη, ο οποίος μεταφέροντας το θέατρο σκιών του από την Κίνα στην Πόλη, προσάρμοσε το έργο του στα Τουρκικά ήθη, δίνοντας έτσι το όνομα του στον πρωταγωνιστή σε μια κυριολεκτική μετάφραση: «Καρα-γκιοζ» (Karagioz). Με τον θάνατο του Μαυρομάτη, ο Καραγκιόζης πέρασε μέσα από τα χέρια του βοηθού του, Γιάννη Μπραχάλη, στη Ελλάδα, ανακτώντας την θέση του στα θεμέλια της μεταεπαναστατικής ελληνικής κουλτούρας.

Αυτά λένε, τέλος πάντων, σποραδικές προφορικές πηγές. Η πραγματική καταγωγή του Καραγκιόζη θεωρείται ακόμα από πολλούς άγνωστη.

Το θέατρο σκιών, το πανί που λένε, τεντώθηκε για πρώτη φορά στην τέλεση των ξακουστών μυστηρίων της Ελευσίνας. Έπειτα, στην εποχή του Μέγα Αλέξανδρου άλλαξε χέρια και πέρασε στην Ανατολή. Εκεί, ο ινδικός πολιτισμός καθόρισε τις σκιές μπροστά στο φως, τον τρόπο κίνησης των χεριών που τις καθοδηγούσαν, καθώς και την τέχνη της αφήγησης πίσω από τις φιγούρες. Η φιγούρα υπάκουσε σε πολλά χέρια από κάθε άκρη της νοτιοανατολικής πλευράς της υδρογείου, μέχρι που στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, βρήκε τον δρόμο για το σπίτι της.

Σήμερα, στην πόλη του Αμαρουσίου λειτουργεί το **Σπαθάρειο Μουσείο Θεάτρου Σκιών** του Δήμου μας, για να στεγάζει μόνιμα πια τον Καραγκιόζη και την παρέα του, η οποία στο μεταξύ έχει διευρυνθεί πολύ.

Πρόσφατα, στο πλαίσιο προγράμματος eTwinning, για την συνεργασία των σχολείων της Ευρώπης και της υλοποίησης Erasmus+ για την ευρωπαϊκή κινητικότητα, είχαμε τη χαρά να φιλοξενήσουμε ομάδα μαθητών/τριών και εκπαιδευτικών από το σχολείο Sint-Josef school Mere του Βελγίου και όλοι μαζί να τιμήσουμε τον Καραγκιόζη με την επίσκεψή μας στον χώρο του. Εκεί, πραγματοποιήσαμε ξενάγηση στο μουσείο και εκπαιδευτικό πρόγραμμα με την βιωματική εμπειρία του μπερντέ. Στην προσπάθειά μας να εξηγήσουμε στους ευρωπαίους επισκέπτες τι είναι ο Καραγκιόζης για μας, συνειδητοποιήσαμε ότι αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του πολιτισμικού κεφαλαίου κάθε παιδιού που μεγαλώνει στη χώρα μας.

Τελικά, **Ο Μαυρομάτης κατοικεί στη συλλογική μνήμη όλων μας!**

Το όραμα του Α.Συγγρού και η κληρονομιά του στο Μαρούσι

Αποστόλου Δήμητρα, Κρέκα Βανέσα

Ο Ανδρέας Συγγρός γεννήθηκε το 1830 και αποτέλεσε μια εμβληματική αλλά και πολυσυζητημένη προσωπικότητα της Ελλάδας. Με καταγωγή από την Κωνσταντινούπολη, ο ισχυρός τραπεζίτης μετακόμισε στην Αθήνα το 1871, επηρεάζοντας καθοριστικά την οικονομική ζωή του τόπου. Η κληρονομιά του Αμαρουσίου είναι ταυτισμένη με το Κτήμα Συγγρού. Ο ίδιος μετέτρεψε την έκταση που αγόρασε, στην οποία βρισκόταν και η έπαυλή του, σε ένα πρότυπο αγροτικό κέντρο, το οποίο αργότερα η σύζυγός του, Ιφιγένεια, παραχώρησε στο Δημόσιο.

Ο Ανδρέας Συγγρός εκτός από ευεργέτης ήταν και βουλευτής. Ο ίδιος εξελέγη βουλευτής το 1885 και ύστερα επανεξελέγη το 1890. Ο Συγγρός δήλωνε πως δεν άνηκε σε κάποιο συγκεκριμένο πολιτικό κόμμα, όμως λειτουργούσε για το συμφέρον του κράτους. Ήταν μια ισχυρή πολιτική προσωπικότητα, είχε πολύ μεγάλη επιρροή σε κυβερνητικές εξελίξεις ενώ παράλληλα είχε αναπτύξει τραπεζικές και επιχειρηματικές δραστηριότητες στην χώρα μας.

Το Άλσος Συγγρού στο Μαρούσι δεν ξεχωρίζει μόνο για το φυσικό του περιβάλλον, αλλά και για τα σημαντικά κτήρια που φιλοξενεί στο εσωτερικό του. Τα οικοδομήματα αυτά αποτελούν ζωντανά στοιχεία της ιστορίας και της αρχιτεκτονικής της περιοχής. Κεντρική Θέση κατέχει το Μέγαρο Ανδρέα Συγγρού, γνωστό και ως «Πύργος Συγγρού».

Πρόκειται για εντυπωσιακή νεογοτθική έπαυλη του 19ου αιώνα, με χαρακτηριστικό πύργο και επιβλητική όψη. Σήμερα στεγάζει το Ινστιτούτο Γεωπονικών Επιστημών (Ι.Γ.Ε.), το οποίο αξιοποιεί το κτήριο για διοικητικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει και ο Ιερός Ναός Αγίου Ανδρέα, ένα μικρό βυζαντινού ρυθμού εκκλησάκι, χτισμένο με πέτρα και κεραμοσκεπή, που αποτελεί ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα σημεία του άλσους.

Στον χώρο βρίσκονται ακόμη τα παλαιά βασιλικά στάβλια, το οινοποιείο, τα Θερμοκήπια, καθώς και βοηθητικά αγροτικά κτήρια που χρησιμοποιούνται για γεωπονικές εφαρμογές. Ξεχωρίζει επίσης το κτήριο των εκπαιδευτικών αιθουσών του Ι. Γ. Ε., όπου πραγματοποιούνται σεμινάρια και προγράμματα κατάρτισης.

Όλα τα κτήρια του Άλσους Συγγρού, από το ιστορικό μέγαρο έως τις αγροτικές εγκαταστάσεις, συνθέτουν ένα ενιαίο σύνολο που συνδυάζει την πολιτιστική κληρονομία με τη σύγχρονη εκπαιδευτική χρήση.

Ανηφορίζοντας την οδό Πλουτάρχου στο Μαρούσι, κοντά στο σταθμό ΚΑΤ, στον αριθμό 28 θα βρούμε το σπίτι που έζησε ο ζωγράφος Γιάννης Τσαρούχης και σήμερα στεγάζεται το «Μουσείο Γιάννη Τσαρούχη». Ο ίδιος το αποκαλούσε **“Μουσείο Αμαρουσίου”** και επιμελούνταν κάθε λεπτομέρεια μέχρι το θάνατό του, το 1989.

Ο Γιάννης Τσαρούχης, γεννήθηκε πριν από 116 χρόνια (13 Ιανουαρίου 1910) στον Πειραιά. Ήταν ο ζωγράφος που κατάφερε να χωρέσει την ελληνική λαϊκή παράδοση και τον ευρωπαϊκό μοντερνισμό στον ίδιο καμβά. Ήταν ένας διεθνώς καταξιωμένος ζωγράφος, σκηνογράφος και ενδυματολόγος, με τεράστιο εικαστικό έργο, μοντερνιστικό και ταυτόχρονα αισθησιακό. Κέρδισε καθολική αναγνώριση και συνεργάστηκε σε θεατρικές παραγωγές με τη Μαρία Κάλλας, την Κατίνα Παξινού και πολλούς άλλους σπουδαίους καλλιτέχνες. Το 1940 πολέμησε στο αλβανικό μέτωπο, στην Κατοχή βιοπορίστηκε ως συντηρητής και διακοσμητής, ενώ τα χρόνια της χούντας τα πέρασε στο Παρίσι. Το 1977 ανέβασε τις Τρωάδες του Ευριπίδη σε ένα υπαίθριο πάρκινγκ στο κέντρο της Αθήνας, σε δική του νεοελληνική απόδοση και δική του παραγωγή και σκηνογραφία.

Σε βίντεο του Δημήτρη Βερνίκου με τον Τσαρούχη να μιλά για τη ζωή του, το έργο του, το σπίτι του στο Μαρούσι ο ζωγράφος εξομολογείται κάποιο διάλογο με τον πατέρα του:

«Όταν έγινα δεκαεφτά χρονών ο πατέρας μου με ρώτησε τι ήθελα να γίνω.

**Του απάντησα ζωγράφος ή σκηνογράφος.
-Μπορείς να μου πιστοποιήσεις ότι θα γίνεις τόσο διάσημος όσο ο Αραβαντινός;
-Είτε πετύχω είτε αποτύχω θα 'χω επιμονή κι υπομονή του απάντησα».**

Να διευκρινισθεί, ότι ο Αραβαντινός ήταν σκηνογράφος-ζωγράφος και θεωρείται ο θεμελιωτής της νεοελληνικής σκηνογραφίας στις αρχές του 20ου αιώνα.

Και πράγματι με πολλή επιμονή και υπομονή ο Γιάννης Τσαρούχης έγινε ένας από τους πιο σημαντικούς Έλληνες ζωγράφους και σκηνογράφους.

Για να υπηρετεί την τέχνη του, χτίστηκε το 1965, σχεδιασμένο από τον ίδιο, το οίκημα της **οδού Πλουτάρχου 28**, στο Μαρούσι. Το 1967 λίγο προτού φύγει για το Παρίσι λόγω χούντας και μη γνωρίζοντας πότε θα επιστρέψει παρέδωσε τα κλειδιά του σπιτιού και του ατελιέ του, στην ανιψιά του, Νίκη Γρυπάρη, καθώς ο ίδιος δεν απέκτησε ποτέ παιδιά. Εκείνη ήταν τότε 17 ετών. «Να το προσέχεις», της είπε και έφυγε για τη γαλλική πρωτεύουσα, όπου παρέμεινε ουσιαστικά ως τις αρχές της δεκαετίας του 80. Στο ισόγειο βρίσκονταν οι προσωπικοί του χώροι δηλαδή το σπίτι του, στον πρώτο όροφο το εργαστήριο του, αλλά δούλευε και στο δώμα το οποίο φώτιζε με δύο φεγγίτες για να μπαίνει ελεγχόμενα το φως. Δεν του άρεσε το άπλετο φως. Εδώ, στο εργαστήριο του, το στρατηγείο του όπως το αποκαλούσε, για περισσότερες από δύο δεκαετίες ζωγράφιζε, σκηνογραφούσε και μελετούσε.

Το 1981 ο Γιάννης Τσαρούχης ίδρυσε το ομώνυμο Ίδρυμα, δωρίζοντας την κατοικία του και πάνω από 5.000 έργα του στο κοινό. Δούλεψε και πάλι στην ολοκλήρωση του οικήματος που δύο χρόνια αργότερα με τη μόνιμη εγκατάστασή του στην Ελλάδα ξεκίνησε να λειτουργεί ως Ίδρυμα με το οποίο ασχολιόταν πολύ. Ο ίδιος το χρηματοδοτούσε και αποφάσιζε για τις εκθέσεις. Από το 1975 μέχρι το 1983 ζει μεταξύ Αθήνας και Παρισιού. Από το 1983 που επέστρεψε στην Ελλάδα, μέχρι τον θάνατό του το 1989 είχαν γίνει επτά εκθέσεις, με έργα ζωγραφικής και σκηνογραφίας του Γιάννη Τσαρούχη και με έργα διαφόρων άλλων καλλιτεχνών.

Σήμερα, το Ίδρυμα παρουσιάζει μια μοναδική αναβίωση του εργαστηρίου του, βασισμένη στο πλούσιο φωτογραφικό του αρχείο. Η έκθεση δεν είναι μια τυπική παρουσίαση πινάκων, αλλά μια βιωματική εμπειρία. Ο επισκέπτης έρχεται σε επαφή με αδημοσίευτη αλληλογραφία, σημειώσεις και προσωπικά αντικείμενα αφημένα ελεύθερα στο χώρο. Για να αποδοθεί πιστά η ατμόσφαιρα, στο Μουσείο θα δείτε αντίγραφα έργων σε φυσικό μέγεθος καρφισωμένα στους τοίχους ή ακουμπισμένα στο πάτωμα, ακριβώς όπως τα χειριζόταν ο δημιουργός.

Ο ζωγράφος Γιάννης Τσαρούχης (1966) στο εργαστήριό του. Διακρίνονται τα έργα του η προσωπογραφία του «Θεόφιλου», «ο Ναύτης» και δύο παραλλαγές του «Καφενείου Νέον» (Φωτογραφία «Επτά Ημέρες» – ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ)

«Ο Ναύτης», αντιπροσωπευτικό έργο του Γιάννη Τσαρούχη.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το δώμα με τους δύο φεγγίτες στην οροφή, όπου ο Τσαρούχης “παγίδευε” το φως για να φωτογραφίζει τα μοντέλα του. Οι φωτογραφίες αυτές εκτίθενται δίπλα στα έργα, αποκαλύπτοντας τη διαδικασία πίσω από τη δημιουργία. Παράλληλα, το μουσείο παραμένει ανοιχτό στις νέες γενιές, οργανώνοντας εκπαιδευτικά προγράμματα για γονείς και παιδιά. Είναι ένας προορισμός που μας θυμίζει ότι η τέχνη δεν είναι μόνο το τελικό αποτέλεσμα, αλλά η καθημερινή ιεροτελεστία του δημιουργού.

Αξίζει μια επίσκεψη στο μουσείο αυτό της γειτονιάς μας... Δεν θα είναι μια βόλτα σε μια αίθουσα με κάδρα αλλά μια πρόσκληση σε έναν κόσμο γεμάτο συναίσθημα και φαντασία...

«Επιτέλους, είχα ένα οικόπεδο. Τώρα έπρεπε να βρω με ποιες μηχανές θα έβρισκα τα λεφτά να χτίσω ένα ατελιέ.

Δεν ήταν από ματαιοδοξία αλλά από ανάγκη τεχνική. Αισθανόμουν την ανάγκη να κάνω μεγάλου μεγέθους έργα.»

Γ. Τσαρούχης

Το σχολείο μας στο CERN, μια εκδρομή στο απόλυτο κέντρο ερευνών

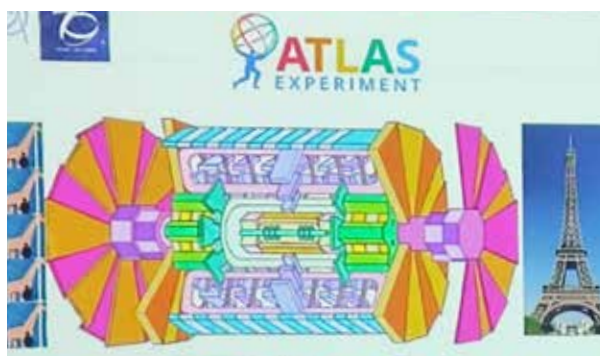
Αλίκη Περδικούρη

Στα μέσα του Φεβρουαρίου το σχολείο μας πραγματοποίησε μια μοναδική εκδρομή σε ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα επιστημονικής έρευνας και εξέλιξης στον κόσμο. Στην καρδιά της Ευρώπης, λίγο έξω από την πρωτεύουσα της ειρήνης, τη Γενεύη, περιτριγυρισμένη από την οροσειρά των Άλπεων, βρίσκεται το CERN. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Πυρηνικών Ερευνών έχει ενώσει τους επιστήμονες και τα πανεπιστήμια όχι μόνο της γειτονικής της Ελβετίας ή της Γαλλίας, αλλά και όλου του κόσμου.

Ο κύριος ρόλος του CERN είναι η εξέλιξη των γνώσεών μας σχετικά με τη Σωματιδιακή Φυσική μέσω εντυπωσιακότατων μηχανημάτων, υποδομών και ανιχνευτών όπως ο μεγάλος επιταχυντής ανδρονίων (LHC-Large Hadron Collider) και το πείραμα ATLAS, για το οποίο είχαμε και την ευκαιρία να μάθουμε περισσότερα πράγματα, τόσο κατά την **διαδικτυακή εικονική σύνδεση** που πραγματοποιήθηκε από το σχολείο στα πλαίσια της προετοιμασίας μας, όσο και κατά την **δια ζώσης επίσκεψή** μας στον χώρο.

Τι είναι όμως η Σωματιδιακή Φυσική και τι κάνει ένας επιταχυντής;

Η Σωματιδιακή Φυσική ασχολείται με τουβλάκια της ύλης, τα πρωτόνια, νετρόνια και ηλεκτρόνια, που μας απαρτίζουν. Αυτός ο κλάδος της Φυσικής μας δίνει τη δυνατότητα να απαντήσουμε στις μεγαλύτερες και βαθύτερες ερωτήσεις της ανθρωπότητας, όπως γιατί υπάρχει μάζα ή τι έγινε στην αρχή του σύμπαντος. Ένας επιταχυντής, όπως αυτός στο CERN, είναι ένας τεράστιος κενός δακτύλιος περιτριγυρισμένος από πολλά στρώματα ανιχνευτικών υλικών. Τι θέλουμε όμως να ανιχνεύσουμε;

Για να απαντήσουμε όμως σε αυτό το ερώτημα, πρέπει να δούμε τι γίνεται μέσα σε αυτόν τον κενό δακτύλιο. Ο δακτύλιος αυτός είναι ένας απόλυτα κενός σωλήνας, χωρίς αέρα και με όσα λιγότερα σωματίδια γίνεται, σε θερμοκρασία χαμηλότερη από αυτή του διαστήματος και καλύπτεται από υπεραγώγιμους μαγνήτες*. Μέσα σε αυτό το εξαιρετικά ελεγχόμενο περιβάλλον οι επιστήμονες εκτοξεύουν δέσμες εκατομμυρίων πρωτονίων, οι οποίες επιταχύνονται μέσω των μαγνητών ταξιδεύουν μέσα στον επιταχυντή και στο τέλος συγκρούονται με μια άλλη δέσμη που ξεκίνησε από την αντίθετη κατεύθυνση. Όλα αυτά οδηγούν στην σύγκρουση 10-20 σωματιδίων από τα δισεκατομμύρια, με τα υπόλοιπα να ξαναρχίζουν το ταξίδι τους για μια ακόμη σύγκρουση. Τα ανιχνευτικά υλικά που περιβάλλουν τον επιταχυντή ανιχνεύουν τα προϊόντα της σύγκρουσης αυτών των 10-20 σωματιδίων.

Τέτοια προϊόντα είναι άλλα σωματίδια τα οποία τα μαθηματικά μοντέλα της σωματιδιακής φυσικής πολλές φορές έχουν ήδη προβλέψει.

Όλα αυτά τα πειράματα όμως, ποσό μπορεί άραγε να μας αφορούν;

Η απάντηση είναι ίσως απρόσμενη. Πολύ!! Οι τεχνολογίες που κατέστησαν αυτά τα πειράματα εφικτά παίζουν μεγάλο ρόλο στις άλλες επιστήμες αλλά και στην καθημερινότητά μας.

Η επίδραση που έχει το CERN στην ζωή μας είναι ιδιαίτερα σημαντική. Οι τεχνολογίες, οι ανακαλύψεις και τα πειράματα έχουν κοινωνικό, πολιτισμικό αλλά και οικολογικό αντίκτυπο.

Μια από τις τεχνολογίες του CERN που χρησιμοποιούμε κάθε μέρα (αν όχι όλη την ημέρα) είναι το Internet. Κι όμως! Το διαδίκτυο (World Wide Web-WWW) είναι μια εφεύρεση αρχικά σχεδιασμένη για να διευκολύνει τη μεταφορά δεδομένων μεταξύ των ερευνητών, η οποία όμως σήμερα έχει κατορθώσει να εφαρμόζεται με επιτυχία παγκοσμίως. Οι πολιτισμικές επιδράσεις του οργανισμού, πέραν της τεχνολογίας, αφορούν στην εκπαίδευση, την διπλωματία αλλά και την τέχνη. Το "Science Gateway" που είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε, προσφέρει βιωματική μάθηση σχετικά με την σωματιδιακή και κβαντική φυσική και την αστροφυσική σε πάνω από 300.000 επισκέπτες ετησίως. Η δράση του CERN ονόματι "Science for Peace" έχει διπλωματικό χαρακτήρα και στοχεύει στην συνεργασία εθνών που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση και τεταμένες σχέσεις, για χάρη της επιστήμης. Ακόμη, στο πρόγραμμα "Arts at CERN" δημιουργούνται εκθέσεις οι οποίες εξηγούν το σύμπαν και την Φυσική μέσω της αισθητικής και των τεχνών.

Παράλληλα με την πολιτισμική επιρροή, το CERN επιτελεί και **κοινωνικό έργο**, κυρίως με τη μορφή ενός είδους ανθρωπιστικής βοήθειας άμεσα αλλά και έμμεσα σε χώρες που βρίσκονται σε ανάγκη.

Το CERN φιλοξενεί το Δορυφορικό Κέντρο των Ηνωμένων Εθνών (United Nations Satellite Center-UNSAT), το οποίο χαρτογραφεί κατεστραμμένες περιοχές σε μόλις λίγες ώρες, αναλύοντας τις εικόνες που παρέχονται από τους διάφορους διαστημικούς δορυφόρους με την χρήση της τεράστιας υπολογιστικής ισχύος του CERN, για να βοηθήσουν σε ανθρωπιστικές κρίσεις (σεισμούς, πλημμύρες, ακόμα και εισροές προσφύγων) και να σώσουν ζωές.

Επίσης, η ενασχόληση του CERN με τα πρωτόνια, έχει χαρίσει στην ανθρωπότητα σημαντικότερες **ιατρικές ανακαλύψεις**. Συγκεκριμένα οι έρευνες και η κατασκευή των σωματιδιακών επιταχυντών οδήγησαν στην εφεύρεση της πρωτονικής αντικαρκινικής θεραπείας, της μαγνητικής, αξονικής και ποζιτρονικής τομογραφίας. Επιπλέον η ομάδα CERN-MEDICS εργάζεται στην παραγωγή σπανίων ραδιενεργών ισοτόπων** για στοχευμένη αντικαρκινική θεραπεία και μεγαλύτερη διαγνωστική ευκρίνεια.

Λόγω των γιγαντιαίων μηχανημάτων και των αστρονομικών τεχνολογιών, θα περίμενε κανείς το CERN να επιβαρύνει δραματικά το περιβάλλον και το αντίστοιχο σύστημα ενέργειας. Στην πραγματικότητα όμως, **το CERN λειτουργεί ιδιαίτερα οικολογικά**, καθώς οι υπεραγώγιμοι μαγνήτες λειτουργούν και μεταφέρουν ενέργεια χωρίς απώλειες.

Επίσης οι ερευνητές έχουν δημιουργήσει ένα υπολογιστικό πλέγμα (grid computing) για να συνδέσουν εκατομμύρια επεξεργαστές παγκοσμίως, ενώ παράλληλα να μειώσουν την απαιτούμενη ηλεκτρική ενέργεια. Επιπλέον ένα από τα πειράματα του CERN ονόματι CLOUD με τη βοήθεια του επιταχυντή μελετά τη σύνδεση μεταξύ της κοσμικής ακτινοβολίας και των σύννεφων, μέσω της μελέτης του σχηματισμού τους και την προσομοίωση της γήινης ατμόσφαιρας. Έτσι ενισχύονται οι γνώσεις μας σχετικά με την κλιματική αλλαγή και την ρύπανση. Τέλος, η πλεονάζουσα ενέργεια από τα πειράματα στο CERN χρησιμοποιείται για να ενισχύσει το τοπικό σύστημα ηλεκτροδότησης, παρέχοντας 20 γιγαβατώρες ετησίως στην γειτονική πόλη Ferney-Voltaire καλύπτοντας την πλειοψηφία της ανάγκης της για ενέργεια.

Έχοντας αναφέρει όλα τα παραπάνω, είναι περιττό να πούμε ότι το CERN δεν είναι ένα απλό εργαστήριο με στερεοτυπικούς, βαρετούς επιστήμονες, αλλά ένα μικρό χωριό έρευνας, με επιστήμονες παθιασμένους για τον τομέα τους και γεμάτους αγνή, παιδική περιέργεια για τον κόσμο που μας περιβάλλει και μας απαρτίζει. Είναι επίσης, μια κοιτίδα νέων τεχνολογιών που βελτιώνουν όχι μόνο την δουλειά των ερευνητών και των επιστημόνων αλλά αγγίζουν τις ζωές όλων μας.

Τέλος, το πιο σημαντικό από όλα είναι ότι σε ό,τι αφορά το CERN, πρόκειται για ένα μέρος όπου η ανθρωπότητα αποδεικνύει ότι μπορεί να βάλει στην άκρη τις διαφορές της, για να απαντήσει στα μεγάλα ερωτήματα της ύπαρξης.

*Υπεραγώγιμοι μαγνήτες: Παγωμένοι (στους -269 C) μαγνήτες κατασκευασμένοι από νιόβιο και τιτάνιο από τους οποίους περνάει ηλεκτρικό ρεύμα για να παραχθούν ισχυρότατα μαγνητικά πεδία χωρίς απώλεια θερμότητας.

**Ραδιενεργό ισότοπο: ασταθείς μορφές χημικών στοιχείων που σπάνε (διασπώνται) εκπέμποντας ιονίζουσα (ικανή να προκαλέσει μεταλλάξεις) ακτινοβολία για να σταθεροποιηθούν.

Και καθώς:

«τα Βιβλία μας ταξιδεύουν... ...και τα ταξίδια μας μαθαίνουν»

...Κατά την επίσκεψη του σχολείου μας στο CERN, πέραν του επιστημονικού, υπήρχε και έντονο κοινωνικό, ιστορικό και πολιτισμικό ενδιαφέρον, καθώς είχαμε τη χαρά να κινηθούμε σε τρεις χώρες: Ελβετία, Γαλλία, Ιταλία και να επισκεφθούμε τις πόλεις: Βέρνη, Γενεύη, Αννεσού, Μιλάνο.

Γενεύη

Επισκεφθήκαμε την πόλη όπου υπογράφηκε η Σύμβαση της Γενεύης (1864) και έζησε ο Ιωάννης Καποδίστριας (1822-1827), ενώ σήμερα έχουν την έδρα τους εκεί ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) και ο Ερυθρός Σταυρός. Η Γενεύη είναι χτισμένη στη δυτική όχθη της λίμνης Λεμάν και του ποταμού Ροδανού, όπου εντυπωσιαστήκαμε από το συντριβάνι Jet d'Eau (πίδακας νερού) ύψους 140μ. που είναι το σύμβολο της πόλης.

Το συντριβάνι Jet d'Eau ύψους 140μ., βρίσκεται μέσα στο νερό

Βέρνη

Περιηγηθήκαμε στο ιστορικό κέντρο της πόλης, το οποίο αποτελεί σπάνιο δείγμα αυτούσιας διατηρημένης μεσαιωνικής αρχιτεκτονικής κι έχει ανακηρυχθεί μνημείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς από την UNESCO. Επισκεφθήκαμε το σπίτι του Αϊνστάιν καθώς και το Αστρονομικό Ρολόι, το οποίο αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για τη Θεωρία της Σχετικότητας.

Ο ποταμός Άαρ περιβάλλει το ιστορικό κέντρο της Βέρνης

Το Αστρονομικό Ρολόι

Στο σπίτι του Αϊνστάιν

Αννεσού

Η πόλη, η οποία έχει λάβει το προσωνύμιο "Βενετία της Γαλλίας", ιδρύθηκε κατά τον 10ο αιώνα μ.Χ. στην ανατολική Γαλλία από τους πρίγκιπες της Σαβοΐας, δίπλα στην ομώνυμη λίμνη. Το ιστορικό μνημείο Palais de l'Île που δεσπόζει στο κέντρο της και λειτουργούσε ως φυλακή, χτισμένο μέσα στο νερό, αποτελεί το σήμα-κατατεθέν της πόλης.

Διασχίζοντας τις Άλπεις και το Mont Blanc, διανυκτερεύσαμε στην λίμνη Κόμο και την ομώνυμη πόλη με τον μοναδικό Καθεδρικό Ναό Duomo di Como.

Μιλάνο

Είναι η οικονομική πρωτεύουσα της Ιταλίας. Είδαμε το κάστρο των Σφόρτσα, τον Καθεδρικό Ναό Duomo, την κομψή Στοά Βιττόριο Εμμανουέλε και την πιο διάσημη λυρική σκηνή του κόσμου, τη «Σκάλα».

Νιώσαμε ότι οι εκπαιδευτικές σχολικές εκδρομές μετατρέπουν τη γνώση των βιβλίων σε ζωντανή εμπειρία, βοηθώντας τους μαθητές και τις μαθήτριες να κατανοήσουν καλύτερα τον κόσμο γύρω τους. Μέσα από την επαφή με διαφορετικούς πολιτισμούς, γλώσσες και ιστορικούς τόπους, καλλιεργούν **ανοιχτό πνεύμα, συνεργασία και αυτονομία**, αποδεικνύοντας ότι η γνώση δεν βρίσκεται μόνο στις σελίδες των βιβλίων, αλλά και στο βίωμα, το οποίο δεν μεταβιβάζεται!

Vincent Van Gogh The Immersive Experience

Μια ξεχωριστή εμπειρία τέχνης
Νεφέλη Μπόρεγκαρντ

Την Δευτέρα 15/12/2025, μαθητές και μαθήτριες του σχολείου μας επισκεφθήκαμε τη διαδραστική έκθεση: «Vincent Van Gogh: The Immersive Experience» η οποία μας συνεπήρε και μας συγκίνησε ιδιαίτερα καθώς όλα όσα είχαμε διδαχθεί για τη ζωή και το έργο του καλλιτέχνη και όσες προσωπικές πτυχές τα καθόρισαν, έπαιρναν σάρκα και οστά γύρω μας!

Είχαμε την ευκαιρία να ζήσουμε μια μοναδική καλλιτεχνική εμπειρία και να γνωρίσουμε βιωματικά τη ζωή και το έργο του ζωγράφου Vincent van Gogh. Μέσα από κατατοπιστικές ξεναγήσεις, εντυπωσιακές ψηφιακές προβολές, εφαρμογές εικονικής πραγματικότητας και πρωτότυπα εφέ ήχου, φωτός και σκιών, η τέχνη κατάφερε να μας ταξιδέψει!

Οι διάσημοι πίνακές του «ζωντάνεψαν» γύρω μας, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα που μας επέτρεψε να ανακαλύψουμε τα έντονα χρώματα, τα συναισθήματα και τη μοναδική τεχνική του. Η εμπειρία αυτή δεν ήταν απλώς μια επίσκεψη, αλλά ένα συναρπαστικό ταξίδι που μας βοήθησε να κινηθούμε στον κόσμο της δημιουργίας και της φαντασίας.

Η επίσκεψη αυτή συνδύασε τη γνώση με τη βιωματική μάθηση, μας ενθουσίασε και ενίσχυσε ακόμη περισσότερο το ενδιαφέρον μας για την τέχνη και τον πολιτισμό, αποδεικνύοντας ότι η εκπαίδευση μπορεί να γίνει πραγματικά ζωντανή και δημιουργική. Η εκπαίδευση, με όχημα την τέχνη ως πανανθρώπινη και διαχρονική γλώσσα, καλλιεργεί έναν καλύτερο άνθρωπο με ενσυναίσθηση και ευαισθησία. Διότι η τέχνη ενώνει τους ανθρώπους, καταργεί τα κοινωνικά στερεότυπα και καθιερώνει την κοινή πολιτιστική κληρονομιά της ανθρωπότητας.

"Η επίσκεψή μας στη διαδραστική έκθεση με ενέπνευσε και δημιούργησα τον δικό μου πίνακα από τη ζωή και το έργο του Vincent Van Gogh".

Νεφέλη Μπόρεγκαρντ

Το 2ο ΓΕΛ Αμαρουσίου ταξιδεύει στη Βιέννη!

Σουλιώτη Ελευθερία

Το οδοιπορικό μας

Εμείς οι μαθητές του 2ου ΓΕΛ Αμαρουσίου είχαμε την ευκαιρία να ζήσουμε μια μοναδική εμπειρία, συμμετέχοντας στο **10ο Ευρωπαϊκό Μαθητικό Συνέδριο στη Βιέννη**.

Εκεί παρουσιάσαμε την εργασία μας με θέμα: «**Το Συνέδριο της Βιέννης και η επίδρασή του στα ελληνικά γράμματα**». Το συνέδριο της Βιέννης ήταν μια ομάδα επιστημόνων (μαθηματικών, φυσικών, φιλοσόφων και κοινωνικών επιστημόνων) που έδρασε το 1924 μέχρι του 1936 και συνεδρίαζαν τακτικά στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης με επικεφαλής τον Moritz Schlick.

Βιέννη: Σπίτι όπου έζησε ο Ρήγας Φεραίος

Καθεδρικός ναός Αγίου Στεφάνου

«Ο Ερμής έρωτας», παλάτι Μπελβεντέρε

Κατά την παρουσίαση, αναλύσαμε τι ήταν το Συνέδριο της Βιέννης, ποιοι συμμετείχαν σε αυτό και πώς επηρέασε την Ευρώπη αλλά και τον ελληνικό πολιτισμό. Στόχος ήταν να αναδειχθεί η δράση, τα χαρακτηριστικά, οι αρχές και η δυναμική επιρροή του στην εξέλιξη της επιστήμης, των τεχνών και των γραμμάτων στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και όχι μόνο.

Με την παρουσίασή μας αναδείξαμε πως οι ιδέες εκείνης της εποχής επηρέασαν τους Έλληνες λογοτέχνες, τη Φιλοσοφία, αλλά και τις επιστήμες, όπως τη Φυσική, τα Μαθηματικά και τη Βιολογία. Η μεταξύ μας καλή συνεργασία, η σωστή οργάνωση και η πολλή προσπάθεια φάνηκε στο τελικό αποτέλεσμα της εργασίας μας!

Salzburg

Πλατεία του Μονάχου, Marienplatz

Βιέννη: Συνέδριο και περιήγηση στην πόλη

Τη 2η μέρα του ταξιδιού μας πήραμε μέρος στο Συνέδριο και στη συνέχεια γνωρίσαμε τη Βιέννη. Επισκεφθήκαμε το μουσείο Αλμπερτίνα, το παλάτι Μπελβεντέρε με την πλούσια έκθεση έργων των διάσημων ζωγράφων Van Gogh, Picasso, Klimt κ.α., τη διάσημη λεωφόρο Ρινγκ, την Όπερα, το Κοινοβούλιο και φυσικά τον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Στεφάνου.

Περπατήσαμε στη γειτονιά της Ελληνικής παροικίας, κάτι που μας συγκίνησε ιδιαίτερα, προκάλεσε συνάμα την περηφάνειά μας καθώς υπάρχουν ίχνη του ελληνισμού σε όλη την Ευρώπη αλλά και τα χνάρια του Ρήγα Φεραίου.

Σάλτσμπουργκ & Μόναχο

Την επόμενη μέρα επισκεφθήκαμε το πανέμορφο Σάλτσμπουργκ, την πόλη του Μότσαρτ. Περπατήσαμε στην παλιά πόλη, στους κήπους του παλατιού Μιραμπέλ και είδαμε το σπίτι- μουσείο του Μότσαρτ. Το βράδυ φτάσαμε στο Μόναχο, όπου την τελευταία μέρα περιηγηθήκαμε στη Μαριενπλάτς, στο εντυπωσιακό Δημαρχείο και στους κεντρικούς δρόμους της πόλης.

Μια εμπειρία που δεν ξεχνιέται!

Το ταξίδι αυτό δεν ήταν μόνο μια εκδρομή, αλλά μια εμπειρία ζωής. Συνδυάσαμε γνώση, συνεργασία, ταξίδι και νέες εικόνες από την Ευρώπη. Γυρίσαμε με αναμνήσεις, εμπειρίες και –κυρίως– με το συναίσθημα ότι εκπροσωπήσαμε το σχολείο μας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

«Βιοηθικές Προκλήσεις στην Εποχή της Τεχνητής Νοημοσύνης»

Συμμετοχή του 2ου ΓΕΛ Αμαρουσίου στο Συνέδριο

Καραγιάννη Ασπασία

Την Τρίτη 14 Οκτωβρίου 2025, το σχολείο μας συμμετείχε στο συνέδριο με τίτλο «Βιοηθικές Προκλήσεις στην Εποχή της Τεχνητής Νοημοσύνης», που πραγματοποιήθηκε στο **Εθνικό Κέντρο Έρευνας Φυσικών Επιστημών «Δημόκριτος»**.

Στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Ημέρας Βιοηθικής, καταξιωμένοι επιστήμονες και ερευνητές ανέλυσαν κρίσιμα ζητήματα γύρω από την ηθική διάσταση των νέων τεχνολογιών, τη χρήση της

Τεχνητής Νοημοσύνης στην ιατρική και την εκπαίδευση, καθώς και τις επιπτώσεις της στην ανθρώπινη υπόσταση.

Οι μαθητές και οι μαθήτριές μας είχαν την ευκαιρία να ακούσουν καινοτόμες ιδέες, να θέσουν ερωτήματα και να αναπτύξουν μια πιο ουσιαστική κατανόηση των σύγχρονων τεχνολογικών εξελίξεων. Ήταν μια ιδιαίτερα εποικοδομητική εμπειρία που ενίσχυσε την κριτική τους σκέψη και το ενδιαφέρον για ζητήματα ηθικής και επιστήμης.

«Καν' το σωστά» από το Ινστιτούτο Οδικής Ασφάλειας «Πάνος Μυλωνάς».

Αυδή Ιωάννα Αρετή, Γάτση Σταυρούλα, Κόλα Αμάντα, Λουκή Μυρτώ

Την Πέμπτη, 20 Νοεμβρίου 2025, πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας το θεωρητικό και βιωματικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα οδικής ασφάλειας **«Κάν' το σωστά» από το Ινστιτούτο Οδικής Ασφάλειας «Πάνος Μυλωνάς»**. Οι μαθητές και οι μαθήτριες όλων των τάξεων παρακολούθησαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τους εξαιρετους συνεργάτες του Ινστιτούτου μέσω των οποίων διδάχθηκαν τους κινδύνους, τις αιτίες των τροχαίων ατυχημάτων καθώς και τις συνέπειές τους σε διάφορα επίπεδα (ψυχολογικό, οικογενειακό, κοινωνικοοικονομικό κλπ.).

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους συνεργάτες του Ινστιτούτου Οδικής Ασφάλειας «Πάνος Μυλωνάς», οι οποίοι θεωρούμε ότι συνέβαλαν ουσιαστικά στη διαμόρφωση μιας υπεύθυνης οδικής συμπεριφοράς που θα διαπνέεται από σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή και τον συνάνθρωπο.

«Από τα λόγια στις πράξεις».

Η δράση αυτή δεν μας άφησε ασυγκίνητους! Μας έκανε να σκεφτούμε πόσο εύκολα και δραματικά μπορεί να αλλάξει η ζωή κάποιου σε μια στιγμή απροσεξίας. Μέσα από αληθινές ιστορίες και **π α ρ α δ ε ί γ μ α τ α**, αντιληφθήκαμε πόσο σημαντικό είναι να τηρούμε τους κανόνες οδικής κυκλοφορίας και σωστής οδικής συμπεριφοράς, ώστε να δείχνουμε υπευθυνότητα τόσο ως πεζοί όσο και ως μελλοντικοί οδηγοί.

Ειδικότερα, μέσω της θεωρητικής προσέγγισης, οι μαθητές/τριες ενεργοποιήθηκαν με τη χρήση οπτικοακουστικού υλικού, ερωτήσεων και σεναρίων ώστε να ευαισθητοποιηθούν τόσο στη σωστή οδική συμπεριφορά όσο και στην αγωγή που πρέπει να έχουν ως πεζοί. Επίσης, διαπίστωσαν τις ελλείψεις του οδικού δικτύου και τις παραλείψεις ασυνείδητων οδηγών οι οποίες συμβάλλουν στην αύξηση των τροχαίων ατυχημάτων, που με τη σειρά τους συντελούν σε θανάτους, αναπηρίες και τραυματισμούς. Τέλος, μέσα από τη βιωματική προσέγγιση του προγράμματος κατανόησαν την αναγκαιότητα χρήσης ζώνης, κράνους και αποφυγής κατανάλωσης αλκοόλ, προκειμένου να έχουν μια ασφαλή διαδρομή. Σημειώνεται ότι, με τη βοήθεια εξελιγμένης τεχνολογίας προσομοίωσης, οι μαθητές και οι μαθήτριές μας είχαν τη δυνατότητα να "μπουν" στη θέση του οδηγού σε κατάσταση μέθης, να βιώσουν την εμπειρία ενός αυτοκινήτου που έχει ανατραπεί, καθώς και μιας σύγκρουσης οχήματος.

Έτσι, αποφασίσαμε να περάσουμε από τα λόγια στις πράξεις. Με πρωτοβουλία των μαθητών και των μαθητριών και την βοήθεια των εκπαιδευτικών, αρχίσαμε να συγκεντρώνουμε πλαστικά καπάκια, με σκοπό να τα προσφέρουμε στον **«Πανελλήνιο Σύλλογο Πρόληψης και Συμπαράστασης Ανηλίκων Θυμάτων Τροχαίων Ατυχημάτων»**, ώστε να χαρίσουμε αναπηρικά αμαξίδια στα πιο αθώα θύματα των τροχαίων ατυχημάτων, τα παιδιά.

Μέσα από αυτή την βιώσιμη διαδικασία κυκλικής οικονομίας, θέλουμε να δείξουμε ότι ακόμη και μια μικρή καθημερινή κίνηση μπορεί να έχει μεγάλη αξία στη ζωή κάποιου άλλου, αλλά και όφελος για την προστασία του περιβάλλοντος και εξελικτικά για το μέλλον του πλανήτη. Όταν υπάρχει ενσυναίσθηση, αλληλεγγύη, συνεργασία και διάθεση για προσφορά, μπορούμε όλοι μαζί να κάνουμε τον κόσμο μας λίγο καλύτερο, με την ευχή να μην προστεθούν άλλα παιδιά στον κατάλογο των θυμάτων τροχαίων ατυχημάτων!

"Ο Αναλφαβητισμός Σήμερα"

Οι μαθητές γράφουν και προβληματίζονται...

Εισαγωγή

Σύμφωνα με τον ορισμό της UNESCO, αναλφάβητος θεωρείται όποιος δεν έχει αποκτήσει τις βασικές γνώσεις και ικανότητες που είναι απαραίτητες για την ανάγνωση, τη γραφή και την αριθμητική, ώστε να μπορεί να συμμετέχει αποτελεσματικά στις καθημερινές δραστηριότητες της κοινωνίας.

Παρά τη σημαντική πρόοδο που έχει σημειωθεί τις τελευταίες δεκαετίες στον τομέα της εκπαίδευσης, το φαινόμενο του αναλφαβητισμού εξακολουθεί να αποτελεί ένα σοβαρό παγκόσμιο πρόβλημα. Σύμφωνα με μελέτη της UNESCO το 2025, περίπου 739 εκατομμύρια ενήλικες σε όλο τον κόσμο παραμένουν αναλφάβητοι.

Με αφορμή την ενότητα «Αναλφαβητισμός Σήμερα», ζητήθηκε από τους μαθητές και τις μαθήτριες να προετοιμάσουν έναν σύντομο προφορικό λόγο, μέσα από τον οποίο θα εκφράσουν τις απόψεις και τις προτάσεις τους σχετικά με τους τρόπους περιορισμού και άμβλυνσης του φαινομένου του αναλφαβητισμού στη σύγχρονη κοινωνία.

Γρανίτσα Ζωή

"Αναλφαβητισμός Σήμερα"

Ομιλία προς τους ιθύνοντες και προσκεκλημένους του Υπουργείου Παιδείας.

Παρευρισκόμενοι/ες καθηγητές/τριες και
μαθητές/τριες του σχολείου μας.

Γρανίτσα Ζωή

Σεβαστοί προσκεκλημένοι του Υπουργείου Παιδείας, Αξιότιμοι καθηγητές και καθηγήτριες Αγαπητοί μαθητές και μαθήτριες,

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να συζητήσουμε ένα πολύ σημαντικό θέμα το οποίο πλήττει την κοινωνία μας, τον αναλφαβητισμό. Όταν κάποιος σήμερα ακούει την λέξη «αναλφαβητισμός» σκέφτεται τις αναπτυσσόμενες χώρες, σκέφτεται επίσης το παρελθόν. Ποιος ακροατής εδώ στο κοινό σκέφτηκε την πατρίδα μας όταν άκουσε τον παραπάνω όρο; Αναρωτιέστε όλοι, τι σχέση έχει μια τόσο «ξεπερασμένη έννοια» με εμάς, τους πολίτες μιας εξελιγμένης χώρας; Κι όμως, ο αναλφαβητισμός δεν έχει πεθάνει! Δεν ανήκει στο παρελθόν ούτε σε μέρη μακρινά και ξένα. Ο αναλφαβητισμός αγαπητοί ακροατές, ζει και βασιλεύει, παραμονεύει μέσα σε όλες τις κοινωνίες του κόσμου, ακόμα και στην Ελλάδα.

Ο αναλφαβητισμός είναι μια μάστιγα η οποία επηρεάζει όχι μόνο τον αναλφάβητο αλλά και την κοινωνία ολόκληρη. Εκείνος ο οποίος δεν μπόρεσε να τελειώσει ή ακόμα και να πάει στο σχολείο θ' αντιμετωπίσει σοβαρότητα προβλήματα στη ζωή. Δεν θα μπορέσει ποτέ να συμμετέχει στα κοινά, ούτε να διεκδικήσει τα δικαιώματά του, δεν θα μπορέσει να καλλιεργηθεί, να εξελιχθεί ως άτομο ούτε να αναπτυχθεί στον τομέα της εργασίας. Θα μείνει στάσιμος και μαζί του πάντα θα κουβαλά τη ντροπή και το αίσθημα της κατωτερότητας.

Και τι θα απογίνει μια κοινωνία με αναλφάβητους, πνευματικά φτωχούς πολίτες; Θα μπορέσει ποτέ να υπάρξει πραγματική δημοκρατία; Μα φυσικά και όχι!

Ο άνθρωπος που δεν γνωρίζει είναι ευάλωτος. Δεν έχει καμία προστασία απέναντι σε εκείνους που ευημερούν και προσπαθούν να επωφεληθούν από την άγνοιά του. Όταν κάποιος δεν μπορεί να κατανοήσει τι συμβαίνει γύρω του, γίνεται εύκολα αντικείμενο εκμετάλλευσης. Μια κοινωνία αναλφάβητη δεν μπορεί να αναπτυχθεί σε κανέναν τομέα και δεν μπορεί να αντισταθεί σε όσους επιδιώκουν να την εκμεταλλευτούν.

Γι' αυτό κυρίες και κύριοι πρέπει να εξαλείψουμε τον αναλφαβητισμό. Πρέπει να φροντίσουμε να έχουμε ένα ισχυρό εκπαιδευτικό σύστημα που κρατά το ενδιαφέρον των μαθητών. Είναι απαραίτητο να υπάρξουν πιο αυστηροί νόμοι κατά της παιδικής εργασίας. Θεωρούμε πως είναι απαραίτητη η ίδρυση σχολείων και η κατασκευή υποδομών σε απομακρυσμένες περιοχές για την εξασφάλιση της φοίτησης των μαθητών. Τέλος, θα ήταν επίσης συνετό να παραχωρούνται επιδόματα σε οικογένειες που αντιμετωπίζουν δυσχερείς οικονομικές συνθήκες, ως παρότρυνση να σταλούν τα παιδιά στο σχολείο.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους παρευρισκόμενους για το ενδιαφέρον που επιδείξατε. Εύχομαι και ελπίζω σε ένα καλύτερο μέλλον στο οποίο ο αναλφαβητισμός δεν θα είναι παρά μια ανάμνηση και σε έναν κόσμο όπου δεν θα χρειάζεται να υπάρχουν μέριμνα για τη σχολική διαρροή διότι θα ανήκει όπως προανέφερα στο παρελθόν.

Σας ευχαριστώ για την αναπόσπαστη προσοχή σας.

Αναλφαβητισμός: η μάστιγα του 21ου αιώνα

Ιάσωνας Αγγελίδης

Είναι ευρέως γνωστό, πως το μείζον πρόβλημα του αναλφαβητισμού έχει διεισδύσει στη σύγχρονη εποχή που ζούμε. Σήμερα, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι κυριαρχεί ο λεγόμενος «Λειτουργικός αναλφαβητισμός». Παλαιότερα οι άνθρωποι παραδέχονταν την κατάστασή τους και δήλωναν πως «Παιδί μου, εγώ δε ξέρω γράμματα». Πλέον, τα άτομα δε μπορούν -ή δε θέλουν- να κατανοήσουν πώς κατέληξαν στο επίπεδο αυτό. Βέβαια, ο αναλφαβητισμός, ανεξάρτητα από τη μορφή του, στερεί από τα «θύματά» του πολύπλευρες δεξιότητες. Έτσι, είναι σκόπιμο να αναφερθούν οι επιπτώσεις που επιφέρει ο αναλφαβητισμός, αλλά και να δοθούν τρόποι αντιμετώπισης του φαινομένου αυτού.

Ο αναλφαβητισμός έχει αρνητικές συνέπειες, οι οποίες πλήττουν τόσο το άτομο, όσο και την ευρύτερη κοινωνία. Αρχικά, τα αναλφάβητα άτομα περιθωριοποιούνται από τους υπόλοιπους, πράγμα που συμβάλλει στην αύξηση των κοινωνικών ανισοτήτων καθώς δημιουργείται ένα χάσμα ανάμεσα σε αυτούς και στα εγγράμματα άτομα. Επίσης, οι αναλφάβητοι έρχονται συχνά αντιμέτωποι με προβλήματα στην εύρεση μιας αξιοπρεπούς εργασίας και, εξαιτίας αυτού, περιορίζονται σε χειρωνακτικές ασχολίες που απαιτούν κούραση και κάματο. Ακόμη, ο αναλφαβητισμός δυσχεραίνει την κοινωνία, αφού δε γίνονται βήματα για την πρόοδο και την εξέλιξή της, γεγονός που την καθιστά στάσιμη. Επιπλέον, υπονομεύεται η δημοκρατία, καθώς τα αναλφάβητα άτομα μπορούν να γίνουν με περισσότερη ευκολία θύματα πολιτικής χειραγώγησης.

Βέβαια, έχει ιδιαίτερη σημασία να αναφερθούν και ενδεικτικές λύσεις για το ζήτημα του αναλφαβητισμού. Το σχολείο πρέπει να ενθαρρύνει τους μαθητές να εμβαθύνουν στα μαθήματα που διδάσκονται, προκειμένου να επιτευχθεί μια ορθή γλωσσική διδασκαλία. Επιπρόσθετα, το κράτος μπορεί να διοργανώσει σχετικά σεμινάρια για τα αναλφάβητα άτομα, με σκοπό την ευαισθητοποίηση των πολιτών για τον αναλφαβητισμό. Τέλος, το υπουργείο παιδείας οφείλει να προωθήσει και να χρηματοδοτήσει τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τις σχολές επαγγελματικής κατάρτισης, τα οποία προορίζονται για άτομα που δεν έχουν αποκτήσει τίτλο απολυτηρίου λυκείου, όπως τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας.

Ολοκληρώνοντας, ο αναλφαβητισμός είναι ένα σημαντικό θέμα, το οποίο μαστίζει τις σημερινές κοινωνίες με πολλούς τρόπους. Είναι καθήκον όλων μας, λοιπόν, να βοηθήσουμε με διάφορους δίαυλους, έτσι ώστε να τον εξαλείψουμε και να συμβάλλουμε στην ομαλή ανάπτυξη της κοινωνίας μας.

Αξιότιμοι Υπεύθυνοι του Υπουργείου Παιδείας,
Αγαπητοί καθηγητές, καθηγήτριες, συμμαθητές και συμμαθήτριες.

Ως πρόεδρος του δεκαπενταμελούς, θα ήθελα να αναφερθώ στο φαινόμενο του αναλφαβητισμού, σήμερα, τις επιπτώσεις αλλά και τις λύσεις που μπορούν να ληφθούν υπόψη για την άμβλυνση του προβλήματος.

Αξιότιμοι Κύριοι και κυρίες,
ο αναλφαβητισμός στις μέρες μας είναι ένα πολύ συχνό φαινόμενο στις περισσότερες κοινωνίες. Οι επιπτώσεις του είναι τεράστιες για τον άνθρωπο αλλά ταυτόχρονα και για την κοινωνία. Σε ατομικό επίπεδο, ο αναλφάβητος άνθρωπος αντιμετωπίζει μεγάλο πρόβλημα σε ό,τι αφορά την πρόσβασή του στην εκπαίδευση, στην εργασία και στην κοινωνική και πολιτική ζωή. Είναι περιθωριοποιημένος και πολλές φορές η άποψή του δεν λαμβάνεται υπόψη καθώς δεν μπορεί να την τεκμηριώσει αποτελεσματικά. Μειώνεται η πιθανότητα ανεύρεσης μιας καλής και σταθερής θέσης εργασίας. Εξελικτικά, θεωρείται από τους άλλους ανθρώπους ως ένα εύκολο θύμα προς εκμετάλλευση και χειραγώγηση. Και στην κοινωνία στην οποία ζει υπάρχουν επιπτώσεις, καθώς τα αναλφάβητα άτομα δεν μπορούν να συμβάλουν στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της.

Ταυτόχρονα πλήττεται η δημοκρατία εφόσον πολλές φορές τα άτομα αυτά ανήκουν στις ευάλωτες ομάδες καθώς όπως ανέφερα είναι εύκολη λεία χειραγώγησης και ετεροκατεύθυνσης. Συνεπώς, η χώρα που διαθέτει μεγάλο αριθμό αναλφάβητων δεν μπορεί να είναι ανταγωνιστική σε εθνικό αλλά και σε οικονομικό επίπεδο. Όπως συμπεραίνουμε, οι συνέπειες του αναλφαβητισμού είναι πολλές, γι' αυτό η πολιτεία μας θα πρέπει να λάβει υπόψη της αυτό το πρόβλημα και με τη βοήθεια όλων μας, να άμβλυνθεί. Εμείς οι μαθητές, θεωρούμε πως ο αγώνας για την καταπολέμηση αυτού του προβλήματος θα πρέπει να είναι συλλογικός και να συμμετέχουν όλοι οι φορείς που αποτελούν στυλοβάτες του εκπαιδευτικού συστήματος. Πρέπει να προσφερθεί βοήθεια με πρόσθετες παροχές έτσι ώστε να επιτευχθεί η αποτελεσματική και αποδοτική εκπαίδευση των ανθρώπων, οι οποίοι δεν είχαν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν όταν έπρεπε και όπως έπρεπε. Είναι σωστό, να δίνεται ευκαιρία στη μάθηση, ανεξαρτήτως φύλου, εθνικότητας, οικονομικής κατάστασης είτε χώρας. Γιατί οι αναλφάβητοι άνθρωποι είναι αναγκαίο να κερδίσουν όλα αυτά που δεν τους είχανε δοθεί. Έτσι, θεωρείται αναγκαίο να δημιουργηθούν σχολεία τα οποία θα ξεκινούν την εκπαίδευση από την πρώτη βαθμίδα, να υπάρχουν δομές και δραστηριότητες για αυτά τα άτομα έτσι ώστε να ενσωματωθούν ομαλά στην κοινωνία.

Ο αναλφαβητισμός είναι ένα πολύ δύσκολο φαινόμενο που μαστίζει την σημερινή κοινωνία, όμως εάν υπάρχει συνεργασία όλων των φορέων συλλογικά θα μειωθεί και οι άνθρωποι θα μπορέσουν να ανακάμψουν και να ζουν στην κοινωνία μας.

Σας ευχαριστώ πολύ για το ενδιαφέρον και την προσοχή σας.

Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας

Η Ελληνική Γλώσσα μέσα από τα μάτια μας

Βαλέρια Σιώτου

Η 9η Φεβρουαρίου, ημέρα θανάτου του εθνικού μας ποιητή **Διονυσίου Σολωμού**, αποτελεί πλέον τον παγκόσμιο φάρο της ελληνικής γλώσσας. Με αφορμή αυτή την ημέρα, η οποία θεσμοθετήθηκε το 2017, το σχολείο μας **2ο ΓΕΛ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ** διεξήγαγε μια εκτενή έρευνα σε δείγμα 105 μαθητών. Τα ευρήματα είναι αποκαλυπτικά και μας δείχνουν ότι η γλώσσα μας παραμένει ζωντανή, εξελίσσεται και μας καθορίζει.

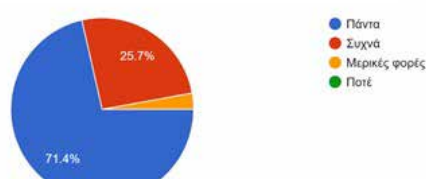
Η Γλώσσα ως Ταυτότητα και Κοινωνική Εικόνα

Για τη συντριπτική πλειοψηφία των μαθητριών/ων, η ελληνική γλώσσα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον εαυτό τους.

• **Προσωπική Ταυτότητα:** 77 μαθητές τη θεωρούν «πολύ σημαντική» και 28 «σημαντική» για την ταυτότητά τους.

• **Προσπάθεια Ορθής Χρήσης:** Το 71,4% δηλώνει ότι προσπαθεί «πάντα» να μιλάει ή να γράφει σωστά, ενώ το 25,7% το κάνει «συχνά».

Πόσο συχνά προσπαθείς να μιλάς ή να γράφεις σωστά στα ελληνικά;

Κοινωνική Αντίληψη: Το 38,9% πιστεύει ότι η σωστή χρήση της γλώσσας επηρεάζει το πώς μας βλέπουν οι άλλοι, «πολύ» το 30,6% και το 27,8 % «κάπως».

Πιστεύεις ότι η χρήση σωστής γλώσσας (γραμματική και συντακτική) επηρεάζει το πώς σε αντιλαμβάνονται οι άλλοι;

Προσαρμογή Ύψους: Το 88,2% των μαθητών αλλάζει τον τρόπο ομιλίας του ανάλογα με το αν βρίσκεται στο σπίτι, στο σχολείο ή με φίλους.

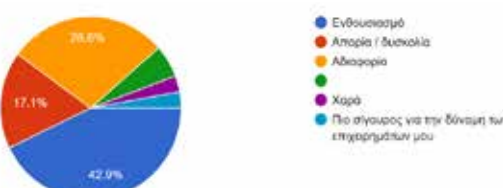
Ψηφιακή Επικοινωνία και Συναισθήματα

Παρά την επικράτηση της τεχνολογίας, οι μαθητές επιλέγουν την ελληνική γραφή.

• **Μηνύματα στο Κινητό:** Το 67,6% χρησιμοποιεί την ελληνική γλώσσα, το 17,6% συντομογραφίες και μόλις το 14,7% επιλέγει τα **Greeklish**.

• **Υιοθέτηση Νέων Όρων:** Όταν χρησιμοποιούμε νέες λέξεις (π.χ. τεχνολογικούς όρους), το 42,9% νιώθει «ενθουσιασμό» ενώ το 28,6% αισθάνεται «αδιαφορία», το 17,1 % αισθάνεται δυσκολία

Πώς αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς και υιοθετείς νέες λέξεις ή όρους (π.χ. τεχνολογία, επιστήμη, κουλτούρα);

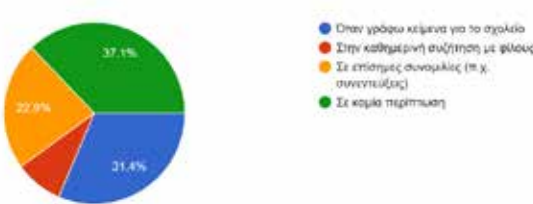
Προκλήσεις και Εκμάθηση

Η χρήση της γλώσσας δεν είναι πάντα εύκολη υπόθεση.

• **Δυσκολίες Έκφρασης:** Το 31,4% όταν γράφει κείμενα για το σχολείο και ένα 22,9% σε επίσημες συνομιλίες. Ενθαρρυντικό είναι ότι το 37,1% δήλωσε πως δεν δυσκολεύεται σε καμία περίπτωση.

• **Ιστορία της Γλώσσας:** Το 41,2% επιθυμεί να μάθει περισσότερα για την ιστορία της ελληνικής γλώσσας, ενώ το 38,2% απάντησε «ίσως».

Σε ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις νιώθεις ότι δυσκολεύεσαι να εκφραστείς σωστά στα ελληνικά;

Το φαινόμενο του αναλφαβητισμού, στις μέρες μας

Ζυγούνα Βαρβάρα

Τοπικές Διάλεκτοι και Αγαπημένες Λέξεις

Η παράδοση παραμένει ισχυρή στις προτιμήσεις μας.

• **Γνώση Διαλέκτων:** Το 38,2% δηλώνει ότι γνωρίζει «πολύ» κάποια τοπική

διάλεκτο, το ίδιο ποσοστό (38,2%) «καθόλου», ενώ το 17,6% απάντησε «λίγο».

• **Διατήρηση Παράδοσης:** Το 71,4% θεωρεί ότι οι διάλεκτοι πρέπει να διατηρηθούν ως μέρος της πολιτισμικής μας κληρονομιάς, το 22,9 % μάλλον ναι και το 5,7 % όχι απαραίτητα.

• **Λέξεις με Σημασία:** Ανάμεσα στις λέξεις που ξεχώρισαν οι συμμαθητές μας ήταν το «Φιλότιμο», ο «νοητός» και ο «Συγκεχυμένος».

Η Σχέση με τις Ξένες Γλώσσες

Οι μαθητές του σχολείου μας είναι πολυγλωσσικοί και φιλομαθείς.

• **Ξένες Γλώσσες:** Το 82,9% των συμμετεχόντων γνωρίζει Αγγλικά, ενώ ακολουθούν τα Γαλλικά και τα Γερμανικά.

• **Πότε Ξεκινάμε;** Η συντριπτική πλειοψηφία (91,4%) πιστεύει ότι η εκμάθηση ξένων γλωσσών πρέπει να ξεκινά από το Δημοτικό.

Συμπέρασμα: Τα αποτελέσματα αυτά είναι η καλύτερη απάντηση σε όσους θεωρούν ότι οι νέοι αδιαφορούν.

Έγραψε ο νομπελίστας ποιητής μας Οδυσσεάς Ελύτης:

«Τη γλώσσα μού έδωσαν ελληνική...».

Οι μαθητές του σχολείου μας απέδειξαν ότι αυτό το δώρο το εκτιμούν και το προστατεύουν.

Η ελληνική γλώσσα δεν είναι απλώς ιστορία είναι ο τρόπος που σκεφτόμαστε, που αισθανόμαστε και που ονειρευόμαστε.

Βιοηθική & Τεχνητή Νοημοσύνη

(Επι)Στροφή στον Άνθρωπο

Άσπα Καραγιάννη

Με αφορμή την συμμετοχή του σχολείου μας στο συνέδριο που διεξήχθη στο **ΕΚΕΦΕ «Δημόκριτος» για την Παγκόσμια Ημέρα Βιοηθικής στην Εποχή της Τεχνητής Νοημοσύνης**, οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να εξερευνήσουν τις προκλήσεις και τα διλήμματα που προκύπτουν από την ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας. Το συνέδριο περιλάμβανε δύο συνεδρίες, κατά την διάρκεια των οποίων τα παιδιά, είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν για το θέμα από έμπειρους επιστήμονες και διδάκτορες διαφορετικών κλάδων, αποκτώντας σφαιρικές γνώσεις.

Πιο συγκεκριμένα, η Τεχνητή Νοημοσύνη (TN) ή AI (από τον όρο Artificial Intelligence στα αγγλικά)

εξελίσσεται με ταχύτατους ρυθμούς και επηρεάζει καθοριστικά τομείς όπως η ιατρική και η βιολογία.

Η χρήση της υπόσχεται ακριβέστερες διαγνώσεις, ταχύτερη ανάλυση δεδομένων και πιο αποτελεσματικές θεραπείες. Ωστόσο, αυτή η τεχνολογική πρόοδος συνοδεύεται από σημαντικά ηθικά ερωτήματα, τα οποία εξετάζει η Βιοηθική.

Η Βιοηθική θέτει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και τις αξίες του, υπενθυμίζοντας ότι η τεχνολογία πρέπει να τον υπηρετεί και όχι να τον υποκαθιστά. Ζητήματα όπως η προστασία των προσωπικών δεδομένων, η συναίνεση των ασθενών και η ευθύνη

σε περίπτωση σφαλμάτων από αλγορίθμους αποτελούν βασικούς προβληματισμούς.

Παράλληλα, υπάρχει ο κίνδυνος οι αποφάσεις που λαμβάνονται από την AI να στερούνται ανθρώπινης κρίσης, ενσυναίσθησης και ηθικής ευαισθησίας.

Συνοψίζοντας, η Βιοηθική καθορίζει τους κανόνες και τις αρχές που πρέπει να ακολουθούνται ώστε η Τεχνητή Νοημοσύνη να χρησιμοποιείται ανθρωποκεντρικά. Μόνο όταν ο άνθρωπος παραμένει το επίκεντρο, μπορεί το AI να αποτελέσει εργαλείο προόδου και όχι απειλή για τις ανθρώπινες αξίες.

Ζυγωτό καλεί ανθρωπότητα!

Στέφανος Φουστάνιας

Γεια σας!

Για όσους με γνωρίζετε, κάποτε βρισκόσασταν κι εσείς στη θέση μου. Πριν καν γεννηθώ, ήμουν κι εγώ μια πιθανότητα, μια αρχή. Μαζί όμως με την πρόοδο της επιστήμης και της Τεχνητής Νοημοσύνης, έχει επιστρέψει και η ψευδο-επιστήμη της ευγονικής - η επιλογή δηλαδή συγκεκριμένου γενετικού υλικού, ώστε εγώ και τα υπόλοιπα παιδιά του μέλλοντος να γίνουμε όπως θα αποφασίσουν κάποιοι άλλοι. Αυτό με ανησυχεί για πολλούς λόγους.

Πρώτα απ' όλα, θα χαθεί η διαφορετικότητα. Όλοι θα μοιάζουμε μεταξύ μας, κι αυτό με θλίβει, γιατί θέλω όταν μεγαλώσω να είμαι ο εαυτός μου· μοναδικός, με τις ατέλειες και τις ιδιαιτερότητές μου, όχι ένα αντίγραφο φτιαγμένο στα μέτρα των άλλων.

Επιπλέον, είναι κάτι πολύ επικίνδυνο. Ένα κράτος ή μια εταιρεία θα μπορούσε να επηρεάσει τον τρόπο που σκεφτόμαστε, αφαιρώντας ή επιλέγοντας κομμάτια του γενετικού μας υλικού. Εγώ δεν θέλω αυτό το μέλλον. Θέλω να έχω τη δική μου βούληση, να κάνω τα δικά μου λάθη και να παίρνω μόνος μου τις αποφάσεις μου.

Συμπερασματικά, πιστεύω πως η ευγονική δεν θα έπρεπε καν να θεωρείται επιλογή. Αφού όλοι σας βρεθήκατε κάποτε στη θέση μου, σας ζητώ να σκεφτείτε πόσο επικίνδυνη μπορεί να γίνει για το μέλλον της ανθρωπότητας.

«Σχολείο για όλους: Κοινωνικός Αποκλεισμός στη... Βία»

Έξαρχος Ελευθέριος

Η βία δεν είναι κάτι μακρινό ή ξένο. Δεν συμβαίνει μόνο στις ειδήσεις ή στις ταινίες. Μπορεί να εμφανιστεί στην καθημερινότητά μας, στις σχέσεις μας με τους άλλους και, δυστυχώς, πολλές φορές και στο σχολείο. **Στο σχολικό περιβάλλον, η βία μπορεί να πάρει πολλές μορφές: σωματική, λεκτική, ψυχολογική ή ακόμη και διαδικτυακή.**

Όλοι μας, λίγο ή πολύ, έχουμε βρεθεί σε μια τέτοια κατάσταση: ως θύματα, ως παρατηρητές ή ακόμα και χωρίς να το καταλάβουμε, ως άτομα που πλήγωσαν κάποιον άλλον. Είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι οι πράξεις μας έχουν αντίκτυπο. Ένα αστείο για εμάς μπορεί να είναι πηγή για κάποιον άλλο. Άλλωστε πραγματικά πλάκα θεωρείται κάτι που προκαλεί γέλια σε όλους και όχι μόνο σε ένα άτομο ή μία ομάδα ανθρώπων.

Στο σχολείο όπου περνάμε μεγάλο μέρος της ημέρας μας, η βία παίρνει συχνά τη μορφή της ενδοσχολικής βίας ή του εκφοβισμού. Αυτό μπορεί να σημαίνει σπρωξίματα, ειρωνικά σχόλια, κοροϊδία για την εμφάνιση ή τον τρόπο συμπεριφοράς κάποιου αλλά και διαδικτυακές επιθέσεις μέσω μηνυμάτων ή κοινωνικών δικτύων. Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: κάποιος πληγώνεται και αισθάνεται μόνος.

Αν έχεις δεχτεί σχολική βία, θυμήσου κάτι σημαντικό:

ΔΕΝ ΦΤΑΙΣ ΕΣΥ!

Κανείς δεν αξίζει να φοβάται να πάει σχολείο. Μίλησε σε έναν καθηγητή, στον σύμβουλο σχολικής ζωής ή σε έναν ενήλικα που εμπιστεύεσαι και θεωρείς πως έχει την δυνατότητα να σε βοηθήσει.

Συμπληρωματικά: ο οργανισμός "Το Χαμόγελο του Παιδιού" με την τηλεφωνική γραμμή επικοινωνίας **SOS 1056** χωρίς χρέωση βρίσκεται δίπλα σου οποιαδήποτε στιγμή χρειαστείς κάποιον να μιλήσεις, καθώς και η "Διεύθυνση Δίωξης Κυβερνοεγκλήματος της Ελληνικής Αστυνομίας" στην γραμμή 11188.

Αν πάλι βλέπεις κάποιον συμμαθητή σου να δέχεται βία, μην κάνεις πως δεν συμβαίνει. Η σιωπή συχνά διαιωνίζει το πρόβλημα. Ένα απλό υποστηρικτικό σχόλιο, μία ενισχυτική συζήτηση ή η ενημέρωση ενός εκπαιδευτικού μπορεί να κάνει τεράστια διαφορά. Δεν χρειάζεται να γίνεις ήρωας· αρκεί να μην γίνεις αδιάφορος!

Το σχολείο οφείλει και μπορεί να είναι ένας δημοκρατικός χώρος ισότητας, δικαιοσύνης, ειρηνικής συνύπαρξης, ασφάλειας, συνεργασίας και αλληλοσεβασμού, με μετασχηματιστικό ρόλο στην κοινωνία. Αυτό όμως δεν εξαρτάται μόνο από τους κανόνες, αλλά και από εμάς τους ίδιους. Με μικρές καθημερινές πράξεις που βασίζονται στην ενσυναίσθηση, την κατανόηση και την αλληλεγγύη μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον όπου **κανείς δεν περισσεύει και κανείς δεν φοβάται!**

Η νέα ματιά στον αθλητισμό

Συνέντευξη από την Θεοδώρα Πιττόγλου

Πρόσφατα βρέθηκα σε μια συζήτηση με μια ομάδα μαθητών τόσο από την Α' όσο και από την Β' Λυκείου, με κεντρικό θέμα τον αθλητισμό.

Η παρούσα συνέντευξη με τους εν λόγω μαθητές, καθένας από τους οποίους εκπροσωπεί και από ένα διαφορετικό άθλημα, πραγματοποιήθηκε αφενός για να μοιραστούν τις δικές τους εμπειρίες από το χώρο του αθλητισμού και αφετέρου για να υπάρξει μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση σχετικά με τα τρέχοντα προβλήματα που απασχολούν τον χώρο αυτόν.

Πώς διάλεξες να ασχοληθείς με αυτό το άθλημα;

Με το άθλημα μου αποφάσισα να ασχοληθώ πριν λίγα χρόνια, με σκοπό να γυμνάσω το σώμα μου. Ήθελα επίσης να ασχολούμαι με αυτό στον ελεύθερό μου χρόνο. Το βόλεϊ ήταν ένα άθλημα το οποίο έβρισκα αρκετά ενδιαφέρον αφού παράλληλα μου έδινε την ευκαιρία να βρίσκομαι με την παρέα μου και να αγωνίζομαι για έναν κοινό σκοπό.

Έχεις κάποιο πρότυπο από τον χώρο του αθλήματός σου και ναι γιατί;

Παλαιότερα είχα πρότυπα από τον χώρο του ποδοσφαίρου, όπως ο Sergio Ramos της Barcelona. Όμως, με το πέρασμα του χρόνου, αυτό ξεκίνησε να αλλάζει. Πλέον αρχίζω και εμπιστεύομαι τον εαυτό μου περισσότερο, βλέποντάς τον να γίνεται όλο και καλύτερος, τόσο σωματικά όσο και πνευματικά, με αποτέλεσμα να έχω συμμετάσχει σε αγώνες τόσο της Γ' Εθνικής όσο και μικρότερων διοργανώσεων.

Πέρα από το αγωνιστικό κομμάτι, τι σου έχει προσφέρει το άθλημα με το οποίο ασχολείσαι; Σε ποιους τομείς σε έχει βοηθήσει;

Το άθλημά μου, το καράτε, μου έχει διδάξει τον σεβασμό και την υπομονή διότι είναι ένα άθλημα ανταγωνιστικό. Μου έμαθε επίσης την πειθαρχία, και την αποδοχή εκτός από τις νίκες αλλά και τις ήττες.

Θεωρείς πως ο αθλητισμός στην σύγχρονη εποχή προάγει τον ανταγωνισμό;

Θεωρώ πως από πάντα ο αθλητισμός περιέχει ανταγωνισμό. Όμως πιστεύω ότι στην σύγχρονη εποχή και στα επόμενα χρόνια ο ανταγωνισμός θα αυξάνεται όλο και περισσότερο. Αυτό θα συμβαίνει λόγω των γνωστών "κονέ" που υπάρχουν πίσω από τα γήπεδα, με αποτέλεσμα να γίνονται αδικίες και διακρίσεις μεταξύ των αθλητών.

Με αφορμή τα πρόσφατα περαστικά βίας στον χώρο του γηπέδου θα ήθελα να ρωτήσω την θέση σου απέναντι σε αυτά τα περιστατικά. Πώς νιώθεις για αυτή την κατάσταση;

Με αφορμή αυτά τα περιστατικά βίας στους αθλητικούς χώρους, νιώθουμε μεγάλη απογοήτευση και στενοχώρια. Ο αθλητισμός είναι αναγκαίο να ενώνει τους ανθρώπους, να προάγει τον σεβασμό και την συνεργασία, σε καμία περίπτωση την βία και την αντιπαλότητα. Όταν εφαρμόζεται βία στον αθλητισμό χάνεται η αξία και η μαγεία του! Οι οπαδοί με τέτοιες αντιλήψεις πρέπει να απέχουν από τον χώρο του γηπέδου. Ο αθλητισμός είναι ομαδικό άθλημα και χρειάζεται αγάπη τόσο από τους αθλητές όσο και από τους φιλάθλους.

Αν ένας μαθητής θέλει να ασχοληθεί με τον αθλητισμό, τι συμβουλή θα του έδινες;

Προσωπικά, θα του έλεγα να αρχίσει νωρίς ηλικιακά ενώ αν κάποια στιγμή σκεφτεί να τα παρατήσει, θα τον συμβούλευα να συνεχίζει να προσπαθεί και να ξεπεράσει τις δυσκολίες, αφού μέσα από τις δυσκολίες γινόμαστε καλύτεροι και πιο δυνατοί, έτσι δεν είναι;

Πώς οραματίζεσαι τον αθλητισμό στο μέλλον; Τι αλλαγές θα έχει;

Τον οραματίζομαι καλύτερο, απαλλαγμένο από την βία, τις κακοποιήσεις, τις λεκτικές επιθέσεις αλλά και τα στημένα παιχνίδια που ταλανίζουν τώρα τον χώρο του αθλητισμού. Επίσης, θα αποτελεί ένα περιβάλλον ανοιχτό και ασφαλές για όλους τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως ηλικίας ή φύλου. Τέλος, ευελπιστώ να προωθείται περισσότερο η συνεργασία μεταξύ των παικτών, αμβλύνοντας το φαινόμενο του ακραίου ανταγωνισμού, συμβάλλοντας έτσι στην ενίσχυση του

"εὔ ἀγωνίζεσθαι"

Πόλεμος

Λύση ή αναγκαίο κακό;

Αλεξοπούλου Άννα

Ο πόλεμος αποτελεί ένα από τα πιο σκοτεινά και οδυνηρά φαινόμενα της ανθρώπινης ιστορίας. Είναι ένα γεγονός που αντικαθιστά τις όμορφες στιγμές της καθημερινότητας με τον φόβο, τη δυστυχία και την ανασφάλεια. Παρόλα αυτά θα μπορούσαμε να πούμε πως δοκιμάζει και τα όρια της ανθρώπινης αντοχής. Μέσα όμως από όλες αυτές τις δύσκολες καταστάσεις αναδύονται ιδανικά, αξίες και πιστεύω. Ωστόσο, ο καθένας καθορίζει την ελευθερία του και οφείλει να μάθει στους άλλους τι θα πει αυτοθυσία που αποτελεί το μεγαλείο της ανθρώπινης ψυχής.

Η έννοια πόλεμος είναι από μόνη της μια πολύ σκληρή λέξη. Καταστρέφονται πόλεις, σπίτια και οικογένειες όμως το πιο σημαντικό είναι το πόσες ανθρώπινες ζωές χάνονται. Λόγω του πολέμου δημιουργούνται αναταραχές σε διάφορους τομείς όπως στην οικονομία και την κοινωνία αλλά το σημαντικότερο είναι οι επιπτώσεις στον ίδιο τον άνθρωπο!

Επομένως, αξίζει να τονίσουμε πως μέσα από όλες αυτές τις δύσκολες καταστάσεις που επιφέρει ο πόλεμος η αξία της ελευθερίας συνεχώς ενισχύεται και προβάλλει ως επιτακτική ανάγκη.

Η ελευθερία δεν είναι δεδομένη κάτι που συχνά οι άνθρωποι ξεχνούν και δυστυχώς εκτιμούν μόνο εφόσον την στερηθούν. Πρωταγωνιστές του πολέμου, ενός αμυντικού πολέμου βέβαια, αποτελούν οι αγωνιστές του παρελθόντος αλλά και όσοι μάχονται μέχρι και σήμερα για να υπερασπιστούν τα ιδανικά και αξίες της πατρίδας τους. Οι αγωνιστές δεν είναι απλώς πολεμιστές είναι άνθρωποι που επέλεξαν να θέσουν σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή για όλους τους υπόλοιπους. Άφησαν πίσω οικογένειες, παιδιά, γονείς και συζύγους, θυσιάζοντας την καθημερινή τους γαλήνη για να υπερασπιστούν την πατρίδα και τα ιδανικά τους. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν μείνει στην ιστορία για την προσφορά τους υπενθυμίζοντάς μας πως η αγάπη που μπορεί να δείξει κάποιος για την ελευθερία μπορεί να ξεπεράσει την όποια δυσκολία. Γι' αυτόν τον λόγο ο σεβασμός για αυτούς δεν θα έπρεπε να περιορίζεται μόνο σε εορταστικές επετείους αλλά καθημερινά με συνεχή ευγνωμοσύνη.

Πέρα από ολ' αυτά ο πόλεμος είναι καταστροφικός προκαλεί βαθιά τραύματα στο μυαλό και στην ψυχή ενός ανθρώπου. Η διαφύλαξη της ελευθερίας, οι διαχρονικές αξίες καθώς και ο σεβασμός προς τους αγωνιστές του παρελθόντος είναι ευθύνη όλων μας και μόνο με τη δική μας συμβολή, σκέψη καθώς και πίστη θα καταφέρουμε να διατηρήσουμε τη γαλήνη και τη δικαιοσύνη.

Ας μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι η ελευθερία που απολαμβάνουμε σήμερα είναι καρπός θυσιών. **Και το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε είναι να τη σεβόμαστε, να τη διαφυλάσσουμε και να τη μεταδίδουμε ακέραη στις επόμενες γενιές.**

Φως πάνω από τις στάχτες

Κυπριανή Σταυρούλα Ζαφειροπούλου

Έμαθες πολλά από όλα εκείνα που έζησες
πόνεσες, πείνασες, τη νύχτα έκλαψες
Έμαθες να απαντάς με οργή, θυμό και βία
Μέσα στο κρύο περπατάς και ζεστασιά καμία

Πόνεσες, πείνασες, στο χώμα έπεσες
Και προχωράς παρακάτω, κακό δεν έκανες
Μα τιμωρείσαι για καταστάσεις που
δε μπορείς να ελέγξεις
Και μες σε στάχτες και ερείπια προσπαθείς να
αναπνεύσεις

Ας βοηθήσουμε αυτούς που υποφέρουν
γιατί υπάρχουν άνθρωποι ,που τη ζωή τους κλέβουν
Και ας γίνει η ευχαρίστηση πληγή
Για όλους εκείνους που θέλουν να υπάρχει σιωπή

Δε θα υπάρξει σιωπή
Δεν θα μείνουμε άπραγοι, αυτό θα ήταν ντροπή
Ειρήνη και αγάπη δεν υπάρχουν σε αυτή τη Γη
Έχουμε πόλεμο δε θα μείνουμε καθιστοί

Και είναι πολλές οι πληγές
Υπάρχουν άνθρωποι που δεν κοιμούνται από το στρες
Και προσπαθούν να επιβιώσουν Πέρα απ' τις απειλές
Από τις βόμβες και την πείνα ,τις σπασμένες καρδιές

Και είναι βαριά η μοναξιά,
λυπάμαι πολύ που όλοι βιώνουμε λύπη μα κανείς δεν
τολμάει
να κάνει ένα βήμα πιο κοντά, να νιώσει ντροπή
Για την κοινωνία που τυραννάει όποιον την προκαλεί

Αγγιξέ με να βγάλω φτερά
Να τελειώσει ο πόνος
Να κερδίσω τη μοίρα
Να φύγει ο ψυχρός δολοφόνος

Και όταν αγγίζω τον ουρανό
θα κοιτάξω το φως μου
Αυτό που με φωτίζει ,που κλείνει πληγές
ο κρυφός άγγελός μου

Η μητρότητα είναι επιλογή, όχι υποχρέωση και δεν μπαίνει σε δημοψήφισμα!

Νικολοπούλου Έλενα – Νούνεση Φαίδρα

Τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί παγκόσμια η αύξηση του φαινομένου της απόρριψης των αμβλώσεων. Τι είναι όμως η άμβλωση; Άμβλωση είναι η υπεύθυνη και επιθυμητή επιλογή μιας γυναίκας για διακοπή της κύησης της. Ο τρόπος διακοπής της πραγματοποιείται είτε με φαρμακευτική μέθοδο, είτε με χειρουργική, ανάλογα με το στάδιο της εγκυμοσύνης της κάθε γυναίκας. Το θέμα είναι ευαίσθητο και αμφιλεγόμενο καθώς αντικρούονται τα δικαιώματα της γυναίκας, αλλά και του αγέννητου παιδιού. Έτσι, οι απόψεις σε οτιδήποτε αφορά το θέμα αυτό διίστανται.

Η άμβλωση αποτελεί ένα από τα δικαιώματα της γυναίκας, παρά τους κινδύνους που εγκυμονεί για την ζωή της. Όμως, το αγέννητο παιδί διεκδικεί και εκείνο δικαιώματα. Αρχικά, η γυναίκα μπορεί να αποφασίζει η ίδια για το σώμα της, μιας που η κύηση αφορά αποκλειστικά εκείνη. Επίσης, η απόφαση πρέπει να παρθεί ελεύθερα χωρίς εξαναγκασμό, αλλά με καθαρότητα σκέψης. Επιπρόσθετα, πρέπει να υπάρχει επαρκής ενημέρωση για τους πιθανούς κινδύνους, ώστε να αποφεύγονται οι παράνομες και επικίνδυνες μέθοδοι. Μια άλλη παράμετρος της απόφασής της είναι ο σεβασμός ως προς την ιδιωτικότητα, ώστε να αποφευχθούν ο κοινωνικός στιγματισμός και οι παρεμβάσεις τρίτων προσώπων που μπορούν να την οδηγήσουν σε λανθασμένες αποφάσεις για τη ζωή της. Το ιατρικό απόρρητο πρέπει να τηρείται απαρέγκλιτα. Τέλος, οι γυναίκες δεν πρέπει να υφίστανται διακρίσεις λόγω φύλου, ηλικίας, οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης.

μέχρι τις 28 εβδομάδες κύησης για σοβαρούς λόγους υγείας και οι ΗΠΑ το 1973, δικαίωμα που παρέμεινε κατοχυρωμένο μέχρι το 2022.

Αντίθετα, χώρες όπως η Δομινικανή Δημοκρατία, η Νικαράγουα, η Γουινέα, η Μαδαγασκάρη, η Ανδόρα και το Βατικανό δεν κατοχύρωσαν ποτέ αυτό το δικαίωμα. Παρ' όλα αυτά, οι χώρες που το κατοχύρωσαν τα τελευταία χρόνια ήταν η Γαλλία το 2024, το Μεξικό το 2023, η Κολομβία το 2022 και η Αργεντινή το 2020.

Από την άλλη τίθεται το θέμα του κυοφορούμενου εμβρύου. Τα δικαιώματά του είναι περιορισμένα. Το αγέννητο παιδί δεν αναγνωρίζεται προς το παρόν ως πλήρες νομικό πρόσωπο, γι' αυτό και δεν διεκδικεί τα αυτοτελή ανθρώπινα δικαιώματα του γεννημένου ανθρώπου. Παρ' όλα αυτά, σε αρκετά νομικά συστήματα των χωρών παρατηρείται ότι αποκτά αυξημένη αξία όσο προχωράει η κύηση της γυναίκας. Ως ζώντας οργανισμός διαθέτει δικαιώματα, τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη. Το δικαίωμα της άμβλωσης κατοχυρώθηκε για πρώτη φορά το 1920 από την Σοβιετική Ρωσία, κατόπιν αιτήματος της γυναίκας και αποτελεί παγκόσμιο στοιχείο πρωτοπορίας. Ακολούθησε η Σουηδία το 1938 για λόγους υγείας, η Δανία το 1939, το Ηνωμένο Βασίλειο το 1967 αυστηρά

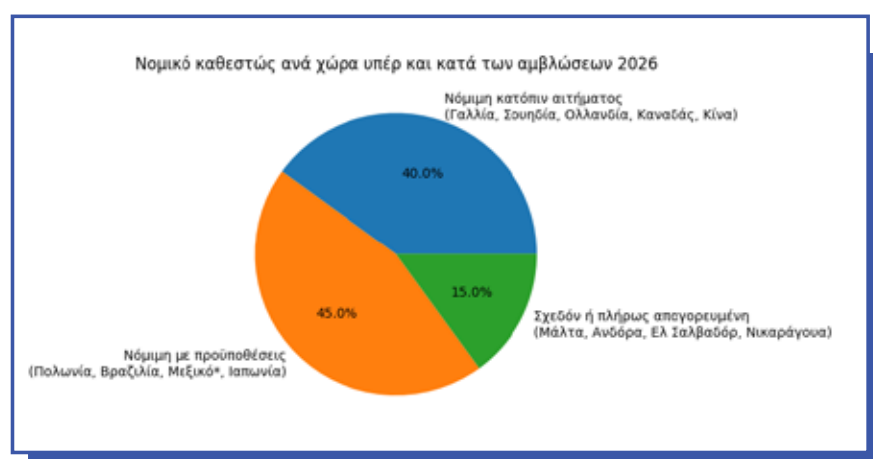
Η Ιρλανδία το κατοχύρωσε το 2018 μετά από τον τραγικό θάνατο της Savita Halappanavar το 2012 από σηψαιμία, καθώς οι γιατροί αρνήθηκαν να σταματήσουν την εγκυμοσύνη της που ήταν βλαβερή για τον οργανισμό της λέγοντας "όσο υπήρχε καρδιακός παλμός, ο νόμος δεν το επέτρεπε". Τέλος, στην Ελλάδα το δικαίωμα στην άμβλωση είναι νόμιμο από το 1986, όπου σύμφωνα με το **άρθρο 304** του Ποινικού Κώδικα μπορεί να πραγματοποιηθεί διακοπή της κύησης.

Η άμβλωση ενέχει ποικίλους κινδύνους, οι οποίοι μπορεί να είναι σωματικοί ή ψυχολογικοί. Μπορεί να παρουσιαστούν επιπλοκές όπως αιμορραγία, λοιμώξεις ή ορμονικές διαταραχές, καθώς και άγχος και ενοχές. Παρ' όλα αυτά, η σοβαρότητα και η συχνότητα των κινδύνων ποικίλουν και μειώνονται σημαντικά όταν η διαδικασία γίνεται με σωστή ιατρική φροντίδα.

Συμπερασματικά, η άμβλωση αποτελεί ένα σύνθετο ζήτημα που απαιτεί υπεύθυνη ενημέρωση, σεβασμό στην προσωπική επιλογή και πρόσβαση σε αξιόπιστη ιατρική και ψυχολογική υποστήριξη, έτσι ώστε κάθε απόφαση να λαμβάνεται με γνώση και ασφάλεια. Η προστασία της ζωής αποτελεί σημαντικό παράγοντα στην εξέλιξη της ανθρωπότητας.

Σεβασμός στον άνθρωπο, σεβασμός στη ζωή!

ΤΕΜΠΗ 2026

Η συντακτική ομάδα του σχολείου μας εμπνέεται :

«Και θα λάβουνε τα όνειρα εκδίκηση...
και θα σπείρουνε γενεές στους αιώνες
των αιώνων!»

Οδυσσέας Ελύτης

Άξιον Εστί, Ανάγνωσμα έκτο, Προφητικόν

Με αίσθημα ευθύνης και συνείδησης
του ρόλου μας ως νέοι πολίτες,
**ενώνουμε τη φωνή μας με ολόκληρη
την Ελλάδα και στηρίζουμε το κοινό
αίτημα:**
Δικαιοσύνη!

Για μια κοινωνία που σέβεται τον
άνθρωπο, τη δημοκρατία και το
μέλλον των νέων.

Συνέντευξη από τον Ναό του Ποσειδώνα

Μάρτη Μαρία, Σουλιώτη Ελευθερία, Νικολάου Μαρία, Τερψιχόρη Πανταζή
Φωτογράφιση Μπουφέας Πέτρος

Στέκεται επιβλητικά πάνω από τη θάλασσα εδώ και 2.500 χρόνια. Έχει ζήσει καταιγίδες, πολέμους, ιστορία... και φυσικά, άπειρες σχολικές εκδρομές. Εμείς τον βρήκαμε, εξασφαλίσουμε αποκλειστική συνέντευξη και του κάναμε τις ερωτήσεις που όλοι θέλαμε... Και απάντησε... Με χιούμορ!

Καλημέρα! Πως είσαι σήμερα; Καλημέρα και σε εσένα! Είμαι ξεκούραστος διότι δεν έχω σχολικές εκδρομές να με κουράζουν.

Χαχαχα! Το φαντάζομαι. Πόσους αιώνες στέκεσαι εδώ;

Στέκομαι εδώ πάνω από 2.400 χρόνια και έχω δει πολέμους, καταιγίδες και αμέτρητα ηλιοβασιλέματα!

Γιατί μένεις σε αυτό το σημείο;

Επειδή το Σούνιο ήταν πολύ σημαντικό για τους ναυτικούς. Με έβλεπαν από μακριά και ένοιωθαν προστασία πριν ή μετά από ένα ταξίδι.

Από τι υλικό είσαι φτιαγμένος; Φαίνεται να είναι πολύ ανθεκτικό!

Είμαι φτιαγμένος από λευκό μάρμαρο, που προέρχεται από την Λαυρεωτική γη.

Λένε ότι πάνω σου υπάρχουν χαραγμένα ονόματα και σημάδια, σαν να έχεις τατουάζ. Τι ιστορίες κρύβουν αυτά τα «τατουάζ»;

Τα «τατουάζ» μου, είναι χαραγμένα ονόματα ταξιδιωτών που πέρασαν από εδώ πριν από πολλά χρόνια. Ανάμεσά τους βρίσκεται και το όνομα του Λόρδου Βύρωνα, του διάσημου ποιητή που θαύμασε την Ελλάδα. Κάθε χάραγμα είναι μια μικρή ιστορία και μου θυμίζει πόσοι άνθρωποι με επισκέφθηκαν και ένωσαν την ανάγκη να αφήσουν το σημάδι τους πάνω μου.

Αυτό είναι πολύ συγκινητικό! Πως είναι να στέκεσαι εδώ τόσους αιώνες;

Εντάξει, έχω αντοχές. Περισσότερες από τις αντοχές μαθητή την ώρα της ιστορίας πάντως!

Χαχα! Τι είναι πιο δύσκολο: οι καταιγίδες ή τα σχολικά εκδρομικά γκρουπ;

Οι καταιγίδες περνάνε. Τα σχολικά γκρουπ φωνάζουν, τρέχουν και φωτογραφίζουν... τα πάντα!

Αν είχες Instagram ποιο θα ήταν το σλόγκαν σου; #NoFilter γιατί είμαι ήδη τέλειος!

Κάτι τελευταίο για τους μαθητές;

Βγάλτε σέλφι, αλλά μετά θυμηθείτε: Δεν ήρθατε μόνο για story... ήρθατε και για ιστορία!

Προτάσεις για ταινία ή βιβλίο

Ταινία

Dead poets society (1989)

Βασισμένη στο ομώνυμο βιβλίο, η ταινία διαδραματίζεται κατά τα τέλη της δεκαετίας του 1950 στην Ακαδημία Welton, όπου ξεκινούν την σχολική χρονιά μια παρέα από φίλοι, με κύριο πρωταγωνιστή τον Neil. Εκείνη την χρονιά αναλαμβάνει ως καθηγητής γλώσσας ο αισιόδοξος και πρώην απόφοιτος της Ακαδημίας, Mr. Kitting. Ορμώνοντι από αυτόν τον καθηγητή, η παρέα ιδρύει ξανά την Λέσχη των Χαμένων Ποιητών, αλλά με τι κόστος; Κατά πόσο μπορούμε να ακολουθούμε τα δικά μας όνειρα, όταν βρισκόμαστε εγκλωβισμένοι μέσα στις φιλοδοξίες των γύρω μας αλλά και τα στερεότυπα της εποχής; Αυτή η καθηλωτική ταινία αποτελεί σημείο-ορόσημο για την ιστορία του κινηματογράφου, μας εξασφαλίζει ένα γλυκόπικρο τέλος, το οποίο σίγουρα δεν μας αφήνει αδιάφορους!

Θεοδώρα Πιττόγλου

Βιβλίο

The perks of being a wallflower (2012)

Το βιβλίο "Τα πλεονεκτήματα το να βρίσκεσαι στο περιθώριο" του Stephen Chbosky φαίνεται να υπόσχεται πολλά!

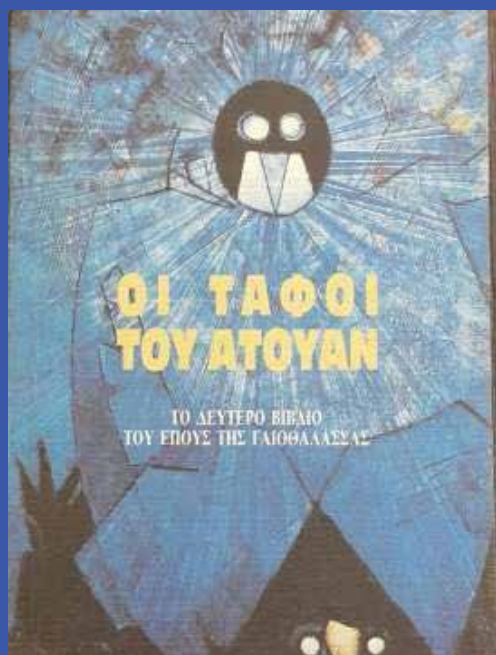
Βρισκόμαστε στην πρώτη τάξη του Λυκείου όπου ο Charlie, ένας εσωστρεφής και ντροπαλός μαθητής μόλις ξεκίνησε την τάξη. Μην έχοντας κάποιον για παρέα, ο νεαρός πρωταγωνιστής περνάει τις περισσότερες μέρες μόνος του, μέχρι που τον προσεγγίζουν δύο συμμαθητές του, η Sam και ο Patrik. Κάνοντας οι οποίοι από κοινού ανακαλύπτουν πως είναι να βρίσκεσαι στο περιθώριο, αλλά παρέα με κάποιον! Όμως, αυτή η φιλία κρύβει και παγίδες. Άραγε ο Charlie θα μπορέσει να απαλλαχθεί από τις φοβίες και τα τραύματα της παιδικής του ηλικίας και να ενταχθεί στο περιθώριο, απολαμβάνοντας τα πλεονεκτήματά του;

Θεοδώρα Πιττόγλου

Βιβλίο

ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΟΥ ΑΤΟΥΑΝ

Ursula Le Gui

Αν αναζητάς ένα βιβλίο φαντασίας που δεν στηρίζεται μόνο στη δράση αλλά στο εσωτερικό ταξίδι, οι Τάφοι του Ατουάν είναι μια επιλογή που αξίζει. Η Ursula Le Guin δεν αφηγείται απλώς μια ιστορία μαγείας· χτίζει μια βαθιά αλληγορία για την ταυτότητα και την ελευθερία. Η νεαρή Τενάρ μεγαλώνει μέσα σε έναν σκοτεινό, κλειστό κόσμο, όπου η ζωή της έχει ήδη καθοριστεί από άλλους. Η απομόνωση, ο φόβος και η πίστη λειτουργούν σαν αόρατα δεσμά.

Το ουσιαστικό ερώτημα του βιβλίου δεν είναι αν θα αποδράσει από τους λαβύρινθους των τάφων, αλλά αν θα τολμήσει να αποδράσει από τον ρόλο που της επιβλήθηκε. Η ελευθερία εδώ δεν παρουσιάζεται ως εξωτερική απόδραση, αλλά ως συνειδητή επιλογή ταυτότητας. Μέσα από τη σιωπή και την εσωτερική σύγκρουση, η ηρωίδα μαθαίνει ότι η αληθινή δύναμη βρίσκεται στην αυτογνωσία. Ένα ήσυχο, στοχαστικό έργο για το θάρρος να ορίσεις τον εαυτό σου.

Καλλίστη Μαλισιόβα

Το Φαλακρό βουνό Η Πάρνηθα εκπέμπει S.O.S

Γρανίτσα Ζωή

Αναδάσωση: Η διαδικασία της τεχνητής δημιουργίας δάσους σε περιοχή όπου το φυσικό περιβάλλον έχει καεί, με φύτευση δένδρων.

Χρόνο με τον χρόνο το βουνό της Πάρνηθας ολοένα καταστρέφεται. Οι ετήσιες πυρκαγιές τυλίγουν στις φλόγες τους, αυτόν τον ανεκτίμητο εθνικό δρυμό και γεμίζουν τον ξηρό αέρα του καλοκαιριού με μαύρους καπνούς. Και ποιος θα φανταζόταν, τι χάνουμε κάθε φορά που ξεσπά για άλλη μια φορά η πύρινη λαίλαπα. Περίπου 1.096 είδη χλωρίδας, δύο από τα οποία είναι ενδημικά στο βουνό, κατακαίγονται.

Η ζωή στην Πάρνηθα

Άραγε θα τα ξαναδούμε ποτέ; Όχι αν δεν αναλάβουμε δράση! Ήδη η Πάρνηθα ανήκει σε προγράμματα αναδάσωσης, όμως αν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα πρόληψης κατά των πυρκαγιών το πρόβλημα δυστυχώς θα οξυνθεί. Αν δεν αντιληφθούμε, και μάλιστα σύντομα, πως είμαστε μέρος της φύσης και πως δεν μπορούμε να επιβιώσουμε χωρίς αυτήν, δεν θα μπορέσουμε να την σώσουμε. Όλοι μπορούμε να βοηθήσουμε. Από την ανακύκλωση ενός πλαστικού μπουκαλιού, στην ενημέρωση για τα μέτρα ασφάλειας την εποχή των πυρκαγιών, ως και την συμμετοχή σε ένα πρόγραμμα δενδροφύτευσης.

Όλοι μας είμαστε ικανοί να σώσουμε τον πλανήτη μας. Οπότε ας επιλέξουμε να βοηθήσουμε τον πνεύμονα της Αττικής, την Πάρνηθα, να ανακάμψει. Μαζί μπορούμε να καταφέρουμε να σώσουμε το βουνό μας, δίνοντάς του άλλη μια ευκαιρία στη ζωή. Είναι στο χέρι μας...

Η μαθητική κοινότητα του 2ου ΓΕΛ Αμαρουσίου, μέλους του Διεθνούς Περιβαλλοντικού Δικτύου Eco schools, προβληματίστηκε, ευαισθητοποιήθηκε, κινητοποιήθηκε και ανταποκρίθηκε στην έκκληση της Ζωής, απαντώντας στις επιπτώσεις της οικολογικής καταστροφής στην Αττική, με μια δράση που είχε τον τίτλο «Ενεργώ Τοπικά, Σκέφτομαι Καθολικά»!

Ομάδες μαθητών και μαθητριών ενημέρωσαν τις τοπικές αρχές για την πρωτοβουλία τους και συνεργάστηκαν με επιτυχία με την Υπηρεσία Πρασίνου του Δήμου για την υλοποίησή της, ενώ παράλληλα δημιούργησαν ενημερωτικό υλικό και αφίσα για την ευαισθητοποίηση της τοπικής κοινωνίας.

Σκοπός της δράσης ήταν η αύξηση των χώρων πρασίνου στο αστικό περιβάλλον, ξεκινώντας από την αυλή του σχολείου μας με μια δενδροφύτευση.

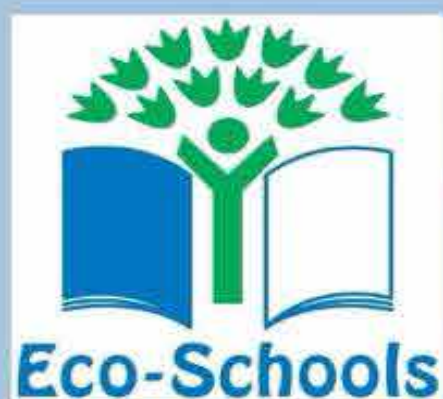
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ-ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΗΜΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2025

Περιβαλλοντική ομάδα

Το σχολείο μας κατέκτησε την πρώτη θέση στον ΜΕΓΑΛΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ -ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΗΜΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2025, αποδεικνύοντας ότι η συνεργασία και η περιβαλλοντική ευαισθησία μπορούν να φέρουν σπουδαία αποτελέσματα! Οι μαθητές και οι μαθήτριες του τμήματος Β3 συμμετείχαν με ενθουσιασμό, συγκεντρώνοντας **241.184** ανακυκλώσιμες συσκευασίες και προωθώντας τη σημασία της προστασίας του περιβάλλοντος. Το τμήμα Β3, βραβεύθηκε ως πρωτεύον στον Δήμο Αμαρουσίου και για τη διάκρισή του αυτή έλαβε έπαινο, ενώ κάθε μαθητής και μαθήτρια έλαβε ως έπαθλο ένα smartwatch.

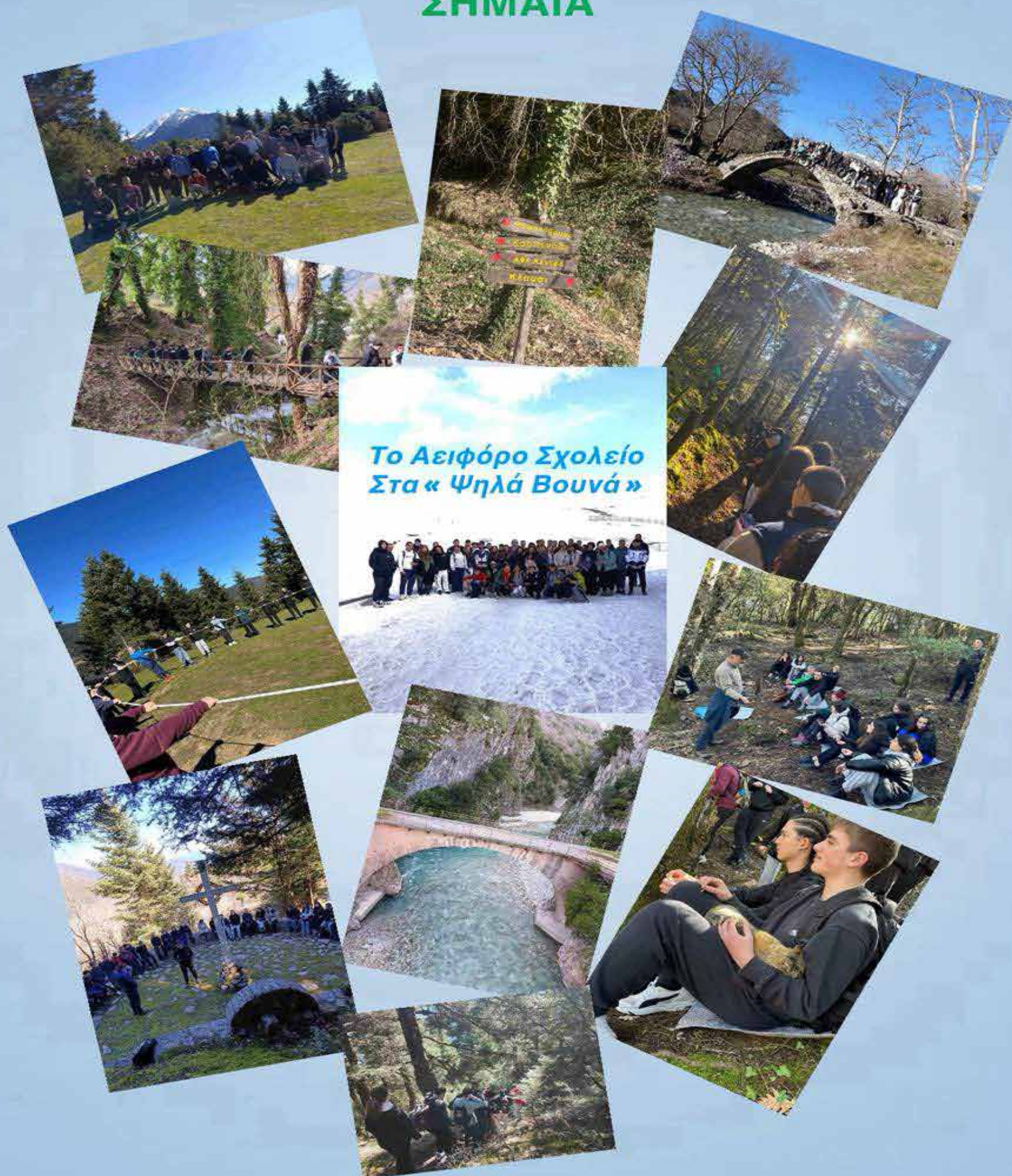
Συγχαρητήρια σε όλους για αυτή τη σημαντική επιτυχία!

**ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ ΑΠΟ
ΤΟ 2024-2025
ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ...
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ
ΣΗΜΑΙΑ**

**2ο ΓΕΛ
ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ**

**Το Αειφόρο Σχολείο
Στα « Ψηλά Βουνά »**

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ ΣΤΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ

<https://www.ecoschools.gr/schools/2o-geniko-lykeio-amaroysiou>

Γάτση Σταυρούλα